

Előzetési ára:
 Egész évre.....12 kor.
 Fél évre.....6 kor.
 Negyed évre.....3 kor.

Hirdetéseket
 felvesz a kiadóhivatal
 IV. Keckeméti-utca 5. sz.

A VENDÉGLŐS

MEGJELENIK
 minden hó 1. és 15-én.

SZERKESZTŐSÉG
 és
KIADÓHIVATAL
 IV. kerület.
 Keckeméti-utca 5.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjintézete,
a Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-Ipartársulata,
a Budapesti Kávés-Ipartársulat, a Budapesti Kávéházi Segéd-Egylet betegsegélyző-pénztárának
és a „Hungária-nagyszállóda” betegsegélyző-pénztárának

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>Szállodások-, Vendéglősök- és Koresmárosok- ipartársulata: IV. kerület, Himzö-utca 1. szám.</p> <p>Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-Ipartársulata: II. ker., Medve-utca, Fácán.</p>	<p>Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő WAGNER JÓZSEF IV. Keckeméti-utca 5. Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el. Kéziratokat nem adunk vissza.</p>	<p>»Budapesti Pinczér-Egylet» IV., rostély-utca 1. PAULITS JÓZSEF közvetítő-intézete, IV. papnövelde-utca 3.</p>
--	---	--

Jegyzőkönyv

felvettelt Budapesten, 1900. évi november hó 27-én, a Magyar Vendéglősök Országos Szövetségének az ipartársulat hivatalos helyiségében tartott központi igazgatósági ülésről.

Jelen voltak: Gundel János elnök, Mehringer Rezső pénztárnok, Förster Konrad és Bokros Károly igazgatósági tagok, Dr. Solti Ödön ügyész és Poppel Miklós titkár.

I. Elnök hivatkozással az alapszabály 9. §-ára, mely szerint az igazgatóság ülése határozatképes, ha négy tag jelen van, az ülést megnyitja a Mehringer Rezső és Bokros Károly urat felkéri a jegyzőkönyv hitelesítésére.

Tudomásul szolgál.

II. Az aradi kongresszus végrehajtó-bizottságának Budapesten folyó évi szeptember hó 12-én az István főherceg-szállodában tartott választó-gyűléséről felvett jegyzőkönyv felolvastatván, elnök a jegyzőkönyvben foglalt határozatokra vonatkozólag jelenti, hogy a választó-gyűlésben megválasztottakhoz, t. i. úgy a központi igazgatóság, mint a szövetségi tanács és az egyes szakosztályok tagjaihoz, a tisztség elfogadása, a szövetségbe való belépés és a szövetség pártolása és terjesztése iránt körlevél alakjában felhívás intéztetett a kérelemmel, hogy a felhívásra a szövetségi tanács megalkulhatására való tekintettel 8 napon belül nyilatkozzanak; azonban eddig mindössze három nyilatkozat érkezett be.

Az igazgatóság a megválasztottak részéről tapasztalt közönyt sajnálattal veszi tudomásul.

III. Titkár bemutatja az ügykezeléshez szükséges, teljesen kész könyveket és nyomtatványokat, s a törzskönyvből kimutatja, hogy eddig 102 tag iratkozott be a szövetségbe; továbbá bemutatja a könyvek előállítás költségeiről szóló 92 koronás számlát.

Mehringer Rezső pénztárnok a titkár előterjesztésével kapcsolatban jelenti, hogy tagsági díjak címén 624 korona folyt be s a befizetők részére a nyugtatványkönyvekből kivágott szelvények, melyek a befizetést igazolják, mind megküldettek.

Az igazgatóság a bejelentéseket jóváhagyólag tudomásul veszi s a könyvek és a nyomtatványok beszerzése címén felmerült költség kiegyenlítésére 92 koronát kiutaltványoz.

IV. Ugyancsak a felolvasott jegyzőkönyvben foglalt egyik határozatra nézve Solti Ödön ügyész jelenti, hogy az országos szövetségnek a miniszterium részéről kívánt változtatásokkal es pótlásokkal kiegészített alapszabályait jóváhagyás végett újból felterjesztette.

Tudomásul vétetvén, az ügyész felkérte, hogy az alapszabályügy elintézését figyelemmel kísérje, esetleg megsürgesse.

V. Elnök megjegyzi, hogy a szövetség hivatalos sajközönlönyének kijelölését az alapszabályok az igazgatóság ügykörébe utalják, szerinte azonban ez irányban mindaddig nem lehet intézkedni, míg a szövetség jövedelmének megfelelő emelkedése egy sajközönlöny szubvenzionálását megengedi.

Az igazgatóság az elnök véleményét osztja. Azonban elhatározza, hogy a szaklapok, nevezetesen: a »Magyar Vendéglős- és Kávésipar«, »A Vendéglős« és a »Vendéglősök Lapja« szerkesztőségei a szövetség üléseiről, postai levelezőlap útján előzetesen értesítendők.

VI. Titkár felemlíti, hogy a szövetség alapszabályának 10. §-a értelmében háromféle igazolványt kellene készíttetni, és pedig: a központi igazgatóság, az igazgató-tanács és a szövetség rendes tagjai részére.

Az igazgatóság az igazolványok kiállítását nem tartja sürgősnek s egyelőre már takarékosági szempontból is, elhalasztja.

VII. Előterjesztettek az aradi országos kongresszus által elfogadott és határozatilag az országos szövetséghez áttétl indítványok.

Az igazgatóság a szakoktatásról és képzésről szóló indítványt Glüek Frigyesnek, mint a szövetség tanonczügyi szakosztálya elnökének; az idegenforgalom emelésére irányuló indítványt pedig Stadler Károlynak, mint az illetékes szakosztály elnökének, a szakosztályok által leendő tárgyalás és előterjesztés-tétel végett kiadja.

A kongresszus által elfogadott többi indítványokat pedig megfelelő intézkedés végett átteszi a szövetségi tanácshoz.

Több tárgy nem lévén napirenden, az ülés befejeztetett.
 Kmft.

Karácsony előtt.

Ugy látszik fekete karácsonyunk lesz az idén. Nemcsak azért fekete, mert hó nem borítja majd a város utcáit, gyors szánkák csilingelése nem élénkíti majd az utcai forgalom zaját, hanem más értelemben is fekete lesz a mi ünnepünk. Fekete, gyavis szomorú, mert a mai áldatlan viszonyoknál rosszabbak még nem dultak iparunk terén.

Sajátságos ipar ez a mienk. Az összes más iparágak között alig van még egy is, amely annyi mindenféle módon volna kitéve számtalan tényező kártékony behatásának.

Ha valamely csapás éri az országot, azt legelső sorban mi vendéglősök érezzük. Mikor a filloxera kezdte meg pusztító hadjáratát, az termelők után minket sújtott legérzékenyebben. Mikor nyomára jöttek a borhamisításoknak, a mi vendégeink maradtak el nagy részben, vagy ha meg is maradtak, elvesztették bizalmukat s üzletünk egyik főága, a borárusítás, pangani kezdett s pang még ma is.

Amaz óriási hullámok, melyeket a fölfedezett nagymérvű horhamisítások vetettek, már-már lecsillapultak, a nagyközönség balvéleménye a homi bortermeletről javulni kezdett s most beütött a legujabb válság, az általános, nyomasztó pénztelenség.

A gyárak beszűntetik az üzemet, a munkások ezrei éhen kóborolnak a város utcáin, a kereskedők egymásután mondanak csődöt, az értékpapírok ára folytonosan hanyatlik, ehhez járul a régebbi keletű építési válság, ez ma Budapest elszomorító képe.

Soha annyi éhes, foglalkozás nélküli ember nem volt még fővárosunkban, mint mostanában. Mi ennek az oka? Az, hogy nincs pénz. S ki érzi ezt leginkább? A vendéglős.

Valamely város lakosságának általános jóléte legbiztosabban abból ítélhető meg,

ha a rendes étkezési időkben a vendéglők telve vannak.

Ha a vendéglők üresek, ha a terített asztalok mellett alig néhány vendég lézeng, ha a felszolgáló személyzet tagjai egymásután lépnek ki, mert nem tudnak keresetükből megélni, az annak a jele, hogy baj van, nagy, kiszámíthatatlan következményű baj, mely ezek egzisztenciáját fogja előbb-utóbb tönkre tenni. Ez a nagy baj az, hogy nincsen pénz.

Már pedig mostanában, régebbi idő óta konstáltható ez a baj nemcsak Budapesten, hanem az egész országban.

Mi lesz a ki véde, javulás-e vagy teljes anyagi tönk, ki tudná megmondani?

Az öngyilkosok statisztikájának emelkedése, a köznyomor napról-napra ismétlődő elrettentő megnyilatkozása, mind a nagy baj jelenlétét igazolják.

Erzi ezt mindenki, a bankár, a kereskedő, az iparos s köztük leginkább mi, kiknek türheto egzisztenciája alapfeltételét az általános jólét involválja.

Legjobb törzsvendégeink egymásután maradoznak el. Akik megmaradnak, azok költségeiket a minimumra redukálják. Akik előzőlt jobbfejta bort ittak, ma megelégszenek egy szerény fröcscesel. A sörivők le szoknak ártatlan kedvtelésükről. A gourmandok kihaltak. A négy-öt fogásos ebédek kedvelői főzéleket rendelnek. Mindezek mind ezt azért, mert kénytelenek rá. S hogy kénytelenek, az nem az ő bajuk, hanem a mienk.

A színházak üresek, deficizzel küzdők, a kereskedők nem rendeznek az idén előbbi évek példájára fényes bált, mert nem tehetik, nincs pénzük.

A házasságok kötésének száma is apadófélben van. Tapasztalati tény, bizonyítja a statisztika, hogy vidéken a házasságkötések száma szoros összefüggésben van a gabonatermés mennyiségével, minőségével. Ha bőséges, jó a termés, inkább házasodik a föld művelője, mint akkor, ha az rossz és kevés. Budapesten ez a kérdés is a közjóléttel függ össze.

Mint mondom, úgy mint minden más tényező, ez is minket sújt. Nekünk is kár, ha nincs lakodalm.

Még számtalan más káros vagy azzá válható életjelenséget sorolhatnék fel, melyeknek éle minket ér.

Ilyen viszonyok között nem csoda, ha fekete kedélyvel várjuk a fekete karácsonyt. Vajmi kevés vigasz vár reánk. Adja az ég, hogy megváltozzék a rossz sors, elvonuljanak jövőnk egéről a fekete felhők, hogy végre-valahára oly kedvező viszonyok közé kerüljünk, melyekre kitartó munkássággal, fáradhatlan buzgalommal már régen rászolgáltunk.

Wagner József.

Vendéglősök Országos Szövetsége.

Az Országos Szövetség tagjainak száma — sajnos — nem emelkedik oly mértékben, mint ezt a közérdek megkívánja. Kívánatos volna, ha mindnyájuk érdekében valamennyien az ipar e nagyfősségi intézményének köteleibe tartoznánk. Az eddig beiratkozott t. szaktársak nevei a következők:

Gundel János, Glück Frigyes, Stadler Károly, Mehringer Rezső, Kammer Ernő, Kommer Ferenc, Förster Konrad, Bokros Károly, Csasznek József, Kerdész Ferenc, Nagy Jenő József, Pósch Nándor, Stern Hermann, Roth Sándor, Stern Jakab, Vogel Péter, Stern Sándor, Reisz György, Füredi Adolf, Cserevinszky István, Braun Gusztáv, Schuch Ferenc, Zapleta Károly, Juranovits Ferenc, Nagy Lajos, Czaniits Ferenc, Magos Sándor, Schweitzer Adolf, Schtreidt Ferenc, Boek Imre, Lenz János, Czenezinger Ferenc, Hann János, Földesi Lajos, Aradi vendéglősipartársulat, Büchler Gyula, Sankovits János, Mayer József, Szalassy Alajos, Sressz Márton, Hillinger Miksa, Hampel Árpád, Tóth Antal, Stern Jónás, Márkus Jenő, Németh András, Salamon János, Práczky Ign., Nebenmayer A., Jemelka F., Priváry Pál, Kohl K., Kohl H., Göbel Ferenc, Seemayer Gyula, Sugár Miksa, Klein Sándor, Zseberdics M., Herz B., Klausmann K., Bokros János, Bittner Alajos, Döcker Ferenc, Hamold J., Házó István, Hartai Gy., Illenz Károly, Kovács Illés, Kovács E. M., Keth Károly, Kamarás Mihály, Lengyel István, Müller Antal, Maloschik Antal, Pócs István, Pschierer József, Peleczmann Fer., Prindl Nándor, Raczky Ágoston, Reinhardt József, Somogyi Józ., Schubert Péter, Schnell József, ifj. Sprung János, Schmidt Konrad, Salamon János, Spert Flóris, Schmidt Rezső, Fürst Tivadar, Tóth József, Koch József, Steinbeisz János, Barabás József, Schleifer Lajos, Weisz M., Schalkhöz L., Kapsz József, Seifert A., Nosek Ign., ifj. Mayer M., Lichtencker A., Doktor László, Simon Pál, Mádai Lajos.

Vendéglők a vidéken.

Irtá: Szalay József.

Lapunk utolsóélelti számában a vidéki kávéházi étellel foglalkoztunk és párhuzamot vontunk a fővárosi és vidéki kávéházak között. Rámattunk azokra az anomáliákra, melyek vidéken e téren uralkodnak és kimutattuk, hogy a kávéházi élet hanyatlását a különféle célok őrügye alatt keletkező kaszinók, körök és egyesületek idézik elő.

Ez alkalommal a vidéki vendéglői élet jellemzésének óhajunk néhány sort szentelni, összehasonlítani azt a fővárosi vendéglők jelenségeivel. A kávéház intézményét az emberek szórakozni vágyása létesítette, a vendéglőket pedig a szükség.

Újságot olvasni csakis a fővárosokban (és néhány nagyobb vidéki városban) járnak az emberek a kávéháza, míg a vidéken inkább a kaszinókól és körököl kizárt emberek találkozó helye a kávéház, hol egy kis trécselésre és eszmecséresre jönnek össze. Budapesten a kávéházlátogatók 99%-a csakis az újság kedvéért jár a kávéháza, és nincs is itt a fővárosban valamire való kávéház, melyben a fővárosi sajtó összes, a külföldi sajtónak pedig jelentékenyebb termékei kaphatók nem volnának. A vidéki lapok tartását pedig a törzsvendégek izlése és kívánsága határozza meg. Fekete kávé, fagyalt, sör pedig csak olyan járulékok, melynek ára által a vendég megváltja magát a jogot, hogy az újságot olvasson.

Ha ellenben egy — különösen kisebb — vidéki kávéháza lépünk, alig találunk ott egy-két fővárosi napilapnál és a helybeli „... és vidéke” ez. nyomtatványtól többet. A vidéki közönség újságolvasási igényeit nem is a kávéházak elégítik ki, hanem a kaszinók vagy olvasó-körök. Az a közönség pedig, mely ezekből kiszorult, valamint azok, kik a körből jöven, talán zenét hallgatni mennek a kávéháza, már nem kívánják az olvasást. Ezért pang a vidéken a kávéházi élet, és ezért van az is, hogy vidéken a kávé egyáltalán vendéglős és szállodás is, mert csupán magából egy szakmából képtelen volna megélni.

Mint tehát említettem: a vendéglőket a szükségesség hozza létre. A mai kiterjedt kereskedelem, az idegenforgalom most már a legkisebb vidéki városka is elhat és az ott megforduló idegeneknek feltétlenül szükségük van a vendéglőre. A vidéki vendéglők ekszisztenciája mondhatni: kizárólag erre van alapítva.

A fővárosban másként áll a dolog. Igaz, hogy az idegenforgalom itt is igen nagy szerepet játszik, de ha összehasonlítjuk Budapest idegenforgalmát a vendéglők számával, első pillanatra konstatahatjuk a nyert arányból, hogy maga az idegenforgalom a létező vendéglők tízedrészének ekszisztenciáját sem tudná biztosítani. Ha figyelembe vesszük még azt is, hogy az itt megforduló idegenek és vidékiek nagyrészt azon szálló éttermében érkeznek is, a melyben laknak, feltétlenül koncezdálnunk kell azt, hogy a meglehetősen szép számmal lévő vendéglők (éttermek, bor- és sörmérések) csakis a fővárosi közönség látogatásából élnek.

Budapesten ezekre megy azon családok száma, kik háztartást nem vezetnek, hanem gyermekestül a vendéglőben érkeznek. A garçon emberek számát pedig legalább is százezerre lehet tenni s ezekből csak igen kis rész esik azokra, kik valamely családnál „teljes ellátás”-ban vannak vagy holmi „kifőzések”-ben érkeznek. A zöm a vendéglőké.

Hasonló ár mellett mindig friss ételt kap a vendég, azt eszik és akkor eszik, a mi és a mikor neki tetszik, gyors és pontos a kiszolgálás és az evés — ezen prózai szükséglet — közben nem feszélyezik társadalmi konvencziók és nem háramlik senkire az a nem épen kellemes kötelesség, hogy minden turós gombóc után a házikasszonyoknak egy sikerült bókot vagy szellemes élcelet mondjon.

És hány oly család van Budapesten, mely ha otthon háztartást is vezet, vasár- és ünnepnapon mégis a vendéglőben érkezik. Hány család hoztatja a vendéglőből haza napról-napra az ebédet és vacsorát. És van-e Budapesten olyan család, melynek asztaláról, ha nem is mindennap, de egy héten legalább 2—3-szor hiányoznak a bor vagy sör? És ez mind a vendéglőkből kerül ki.

Vidéken azonban másképp áll a dolog. Ennek okát első sorban abban a társadalmi jelenségben kell keresnünk, hogy a vidéken könnyebb a megélhetés s ennél fogva a családalapítás is, mint a fővárosokban. Vidéken majdnem minden embernek van otthona, családja; a mi garçon ember van is, az is valamelyik család köteleibe illeszkedik. A város lakóiból tehát a vendéglőnek nem jut közönség, kivéve egy pár morózus aglegényt és néhány hivatalnokot, kik talán nemrég jöttek a városkába, és még nincs elég ismeretségük arra, hogy valamely családdal „teljes ellátásba” menjenek.

Italeadással sem csinál nagy forgalmat a vidéki vendéglős. Fővárosi szaktársainak igen nagy védelemforrását az „utezán át” való bor- és sörkimérés képezi, holott vidéken a módosabb ember hordozámszám tartogatja pincéjében a kareoszt vagy asszút, a szegényebbje pedig a koresmákból szerzi be szükségletét. A koresmákat pedig nem lehet a vendéglők keretébe vonni.

A vidéki vendéglő tehát — ellentétben a fővárosival — az idegenforgalom van utalva. Kereskedelmi utazók, sorozó-biztosítók, megyei kiküldöttségek, évenként egy-egy szintársulat, lakodalmi vendégek, a környék ügyes-bajos emberei változva megfordulnak a vidéki városkában s ezek képezik a vidéki vendéglők kicsiny, de biztos közönségét. Ezekre nézve a vendéglő életkérdés, a kávéház pedig csak élvezeti járulékok.

Szó sines róla, van a vidéken sok olyan vendéglő is, melynek van egy-két törzsasztala, hová estléként el-eljön a város néhány polgára egy-két pohár sörre. De ez édes-cévsz alhoz, hogy egy vendéglő erre alapíthatná ekszisztenciáját, mert a kaszinó, a kör ezekből is lefogalja a maga közönségét. A régi virtusnak a duhaj magyar kedvnek pedig már vége. A mai ifjuság már szívesebben tölti esteit valamely családi estélyen, hol a házikasszony fel őrai nógatás után leül a zongorához és eljátsza „Szűz imáját”. A vendéglőbe csak nagy ritkán téved, legfeljebb akkor, ha valami vándor kökter rendez a nagy-teremben bűvész-előadást, vagy műkedvelői előadással egybekötött „korszorúcskát” rendez a „helybeli aranyifjuság”. Ekkor is több limonádé folyik, mint bor, a pezsgős palaczkok durrogása pedig valódi fehér hollószámba megy.

Szóval, vidéki szaktársaink dolga sem folyik valami fényesen, ők is attól várják sorsuk javulását és boldogulásukat, a mitől mi: a kereskedelem fellendülésétől és az ezzel együtt járó idegenforgalom emelkedésétől.

A mai pénz-szűk világban az általános üzleti pangás idejében még mi fővárosiak is olyan messze vagyunk attól a kortól, mint az álmok országa a valóságtól. Hát még ők a vidékiek!

A női kiszolgálásról.

A fővárosi iparügyi bizottsága a napokban tárgyalta azt a szabályrendeletet, amelyet a jogügyi bizottság készített a kávéházakról, vendéglőkről és koresmákról.

A bizottság a különvélemény daczára is kimondta, hogy a női kiszolgálást nem tartja megengedhetőnek sem a kávéházban, sem a vendéglőkben.

És a bizottság ezzel a döntésével fényes elégtételt szolgáltatott nekünk. Már évek óta irunk a női kiszolgálás ellen és rámutattunk az ezzel egybekötött és ebből származható veszélyekre. A bizottság — a maga teljességében — ugyanazon álláspontra helyezkedett és ezzel hallgatóságigazolta mindazt, amit a szóban forgó kérdéssről állítottunk.

Ez a dolog nemcsak a fővárosi ingatung erkölcsöket bizonyítja. Mert ugyanilyen szimptomával találkozunk bárhol is a vidéken, ahol kiszolgálónők vannak alkalmazva.

Sőt a vidéken — daczára a szorgosabb ellenőrzhetésnek — még inkább dívik az erkölcsi korrupció. Azonban egyelőre maradjunk csak a fővárosnál, tekintve, hogy a szóban forgó szabályrendelet csupán a fővárosra vonatkozik.

Első sorban tehát a fővárosban amugy is nagyon elterjedt erkölcsatlenség korlátozására irányul a bizottság véleménye. Hogy ez mennyire szükséges, fölösleges is hangsúlyoznunk.

Már pedig abban az esetben, ha a női kiszolgálást megengednék, akkor tág kapu nyílnék az erkölcsatlenségnek. És ezen a tág kapun nagyon könnyen költözhetnék be a romlás szelleme, mely tönkre tehetné akár a vendéglős-, akár a kávéipart!

Ezen a helyen különben mítem ér a külföldi példákra való hivatkozás. Mert bármennyire szeretik is sokan a külföldet, annyira, hogy mihielyt valamiről szó van, rögtön a külföldre rohannak példáért, és eszthen igen rosszra hivatkoznak. Mert ha éppen széttekintünk is a külföldön, bizony a pincézernők és más egyéb női kiszolgálók körében az erkölcsatlenségnek éppen olyan példáival találkozunk, mint nálunk azon a helyeken, ahol a női kiszolgálást már igénybe vették.

De a női kiszolgálás ellen szól az is, hogy az erkölcsatlenség beigazolt ténye mellett a következmények is igen hátrányosak. Első sorban lealacsonyítja az illető iparág színvonalát és lesüllyeszti azon fokig, amely már csak a züllésbe vezet. Nemcsak kell tehát, de egyszersmind élet-szükség is, hogy az erkölcsatlenségnek végét vessük, illetve ne engedjük meg, hogy az lábát a kávéházban vagy vendéglőben megvethesse.

Hízen kétségtelen, hogy vannak sokan, akik a gyöngéd kecskőkből szívesebben elfogadják a pohár habzó sört vagy villogó bort, akiknek a kiszolgáló hölgyek mosolya sokat megér. De ily fontos eszthen ne vezessenek kicsinyes szempontok, annál is inkább, mert nemcsak egének léteđeréről, hanem egész iparágak boldogulásáról van szó.

A nők alkalmazásának a vendéglős- és kávéipar terén vannak azonban még más hátrányai is az erkölcsatlenségnek kívül Ismert tény s tudva van az is, hogy a faczér pincézerek számai sétálnak a főváros utcaiban, munka és alkalmaztatás nélkül, küzdve az óriási nyomorral és a rájuk nehezedő inséggel. Mi ennek az oka? Ha nem is egyszben, de nagy részben vette ez annak az állapotnak, hogy azok, akik a női kiszolgálást vették be etablissemntájukba, nem veszik fel a férfi-pincézereket. Nyilvánvaló tehát, hogy a női verseny kizorítja a férfiakat az öket megillető helyekből és munka helyett koldusbotot nyom a kezükbe. Ez pedig tarthatatlan állapot és ezen kell segíteni az új szabályrendeletnek.

Nemcsak hogy az alkalmazást kereső nők száma igen nagy, hanem az alacsony fizetésekkel, illetve munkabérekkel a már alkalmazásban levő pincézerek helyzetét is nagyon, sőt mértékföllött rosszabbítják. Mert versenyükkel lenyomják a munkabért és így a helyzet megrontásával az általános romlást segítik elő.

Végtelenül sokat rontottak már eddig is a könnyüvért pincézernők és egyéb frajliák azon a nívéan, melyre az iparnak magát felküzdenie sikerült. Hízen gyakorta és sokat szellőztették ezt a dolgot „A buffett hölgyei” című cikksorozatunkban. Amiket ott egyes kirívó esetek tanulmányaképen emondottunk, azt az egészre nézve is nagyon jól alkalmazhatjuk és kell is, hogy alkalmazzuk. Mert hízen minden szakembernek, aki saját foglalkozásának presztígit felti, aki oly szoros öszkekötésben él az iparral, mint a vendéglős vagy a kávé, éppen nem lehet közömbös az olyan jelenség, mely neki csak ártalmára szolgálhat. És kell is, hogy az erkölcsi felháborodás viharja sörörje el az erkölcsatlenséget, hogy nyoma se maradhasson.

Általában a női kiszolgálás ellen felhangzott panaszok mind visszavezethetők arra az egy okra, hogy nőeknek kiszolgálóul való alkalmazása nem más, mint spekuláció az érzéki vágyakra. Már pedig ez már magában véve is erkölcsatlenség rit dolog, nem való a nyilvánosság elé, hát még az olyan nyercszkedési vállalat, amely ezen alapszik. Kétségtelenül elvetendő tehát a női kiszolgálás is, mert megnehezíti a pincézerségek egy anyag, mint társadalmi helyzetét és mert kétségtelenül szegényfoltja volna az olyan iparnak, mely arra támaszkodva óhajtaná boldogulását elérni.

Azért fogadjuk el mi tehát teljes megelégedésel a fővárosi iparügyi bizottság azon véleményét, mely a női kiszolgálást a leghatározottabban eltiltandónak tartja, és midőn teljes igazságát elismerjük, egyszersmind kívánjuk és óhajtuk, hogy okvetlenül bevették a szabályrendeletbe azon pont, mely a női kiszolgálást, mint a vendéglős- és kávéiparhoz nem illőt, eltilti és megtiltja.

Pincézér-társadalom.

E lapokban már sokat írtunk ama elszomorító jelenségről, mely szűkebben érinti a pincézereket, t. i. a pincézerség társadalmi helyzetéről. Igen sok és jellegző momentumot hoztunk fel, melyek mindannyian a kor szimptomáiul is vehetők.

A pincézerség társadalmi helyzete nagyon sivár képet nyújt és immár ideje volna, hogy megváltozzék. Mindnyájain tanui vagyunk napról-napra ama lealázó és megszegényítő bánásmódnak, melylyel a társadalom a pincézerek iránt viselkedik.

Vajjon látjuk-e más iparágaknál vagy foglalkozásoknál ezt a modort? Vajjon mást lenéznek-e azért, mert veritékes fáradsággal keres kenyeret a maga és övéi számára?

Vajjon az, aki borralalóklul 2—4 krajczárokat fogad el, kevésbé tisztességes ember-e, mint más, akit 100 frtos honoráriummokkal fizetnek? Valóban ez a mai társadalom komolyan megérett már arra, hogy alapjában megváltozzék. Hogy jobb felfogások érvényesüljenek a társadalom által páriáklul odadobott tisztességes emberek iránt, a kik legfőbbször feltétlen kötelességérzettel és pontosan teljesítik teendőiket, mikor pedig a fekete nyomter riasztgatja családjaikat sötét árnyékával.

De hát a mai társadalom mindent elvisel inkább, mintsem hogy a pinczéreknek megadja a kellő tiszteletet, illetve azt a helyet a társadalomban, mely azt véghezvitt munkájánál, teljesített kötelességénél és szorgalmánál fogva megilleti. Hogy egyes semmirevaló kivételek vannak, az számlálható nem jöhet, annál inkább, mert miért akadna ostoba ember, aki az egyesek vétkéiért és büneiért a társadalmat tenné felelőssé, vagy akár egy társadalmi osztályt? És ha ez így van, miért van kivétel épen e tekintetben csak a pinczérekkel szemben, akik a mások mulasztásairól épen úgy nem tehetnek, mint nem tehet például az apa arról, ha a fia gazember, vagy épen megfordítva. De hát a mai elvakult társadalom ezt nem veszi tekintetbe és a tisztességes iparosokat épen egy kategóriába sorozza azokkal, a kik tisztességtelen eszközökkel igyekeznek maguknak egzisztenciát teremteni.

Hogy mi ennek a dolognak nyitja, valóban talányos. Mert azt sem vehetjük kellő és igazolt okul, hogy a pinczéség legnagyobb része borralalóklul él. Először azért is, mert erről maga a pinczéség sem tehet; nem pedig azért, mert rea van kényszerítve, hiszen a legtöbb helyen fizetést nem kap, egyenesen utalva van a borralalóklul. Másodsor pedig azért, mert a pinczéreknek kívül még több olyan foglalkozás is van, mely legnagyobbbrést borralalóklul él. Nézzük csak a bérkocsis-szolgálatot vagy borhely-szolgálatot. Analogiának ez mind jó. Mindkét foglalkozás borralalóklul van nagyrészt utalva, de azért merje valaki a borhely-szolgálatot vagy a bérkocsist per fütty szóval vagy psz! felkiáltással szólítani, az ugyancsak megjárnia. Arról nem is szólva, hogy a mi közönségünk hozzá van szokva, hogy a pinczérek csak a keresztnevekről szólítja, amely dolog ellen mindenestre felemelhető az a kifogás, hogy az ilyenféle szoligatásban rejlik valamelyes megvélő tónus. Már pedig a kötelességeiket becsületesen teljesítők pinczérek nem érdemlik meg ezt éppen annak a társadalomnak részéről, melynek irányában mindenkor híven teljesítették mindazt, lett legyen az bármiféle teher, melyet a társadalom vállalkira rakott.

A kiskoru társadalom nagy bűne ez; nagy mulasztása, hogy a pinczérekkel szemben nem bánik úgy, mint bármely más adófizető polgárral, aki talán társadalmi kötelezettségeinek nem is tett oly nagy mértékben eleget. Mert a pinczéség mindig teljesítette és teljesíteni is fogja társadalmi hivatását, dacára annak a rideg bánásmódnak és a megvélő visszautasításnak, mely a pinczérek iránt mutatkozik és a mely halálán jutalmazója teljesített fáradozásainak és önzellen munkálkodásuknak.

Már pedig ez ellen lenni, ki egyenként is, összetett erővel is. A pinczéreknek csak itt is a székesfővárosban oly sok egyesülete van, hogy bizonyára jut belőle az ilyen czélok keresztülvitelére is. Mert elsősorban is ne azon vitakozzanak és vetélkedjenek ezek a pinczéregyesületek, hogy melyik tudja felülmulni a másikat és hogy melyik tud tagjainak többet és nagyobbab igérni: elvégre valami eszményi czélt is kell maguk elé kitűzni és teljes erővel ki is vinni: és vajjon van-e magasabosabb és okszerűbb czél a pinczéregyesületek részére, mint az, hogy tagjainak társadalmi tekintélyét szerezzék meg vagy vissza, hogy biztosítsa tagjainak azon társadalmi állást, mely őket helyzetüknél fogva megilleti. E czélból nem az ellentéteket kell egymás között keresni a pinczéregyesületeknek, hanem a harmóniát létesítő accordokat. A pinczéregyesületeknek kell e téren megtenni a kezdeményező lépéseket és megindítani azt a mozgalmat, mely a teljes eredményt van hivatva létre hozni.

Ha pedig ezek az egyesületek megtették a kezdeményező lépéseket, ezen az alapon létre kell hozni a pinczértársadalmat. Nem értünk alatta oly exclusiv, zártkörű társaságot, mely tagjai felvételéhez bizonyos feltételeket fiz, mert ez már magánál a dolog természeténél fogva lehetetlen volna. Egy feltétel kell csak és ez a becsületesség, mert ez kell hogy legyen az igazi alapok.

Ez a pinczértársadalom lesz aztán hivatva arra, hogy egyengesse a maga útjait a társadalom felé, hogy tagjainak tiszta egzisztenciájával belépési engedélyt nyerhessen a nagy társadalom egészébe. És ennek a pinczértársadalomnak kell megválasztani a czélra szükséges eszközöket és a czélt kivinni a maga eszményi tisztaságában.

Elvégre a dolgok megérték már odaig, hogy ne nézzük öble tett kézzel, hanem iparkodva megszánassuk a mai lehetetlen állapotokat és a pinczéreket visszaadjuk a társadalomnak!

Jegyzőkönyv

felvételét a Budapesti Pinczér-Egylet 1900 évi október hó 30-án tartott választmányi üléséről

Jelen voltak: Kaszás Lajos elnök, Gajárszky Károly gazda, Csizmadia János titkár, Stölzel Nándor, Mitrovácz Adolf, Werler Lajos, Horn Elek, Pauly Antal, Haberl Róbert, Szekér Gyula, Simon János, Künzel Antal, Csernák József, Lukács Ferencz, Weinhauppel János, Tilscher János választmányi tagok.

Titkár felolvastván az utolsó ülés jegyzőkönyvét, mely Mitrovácz Adolf és Pauly Antal urak által hitelesítették.

Stölzel Nándor betérjeszti a pinczér-kör tekepályájának mérlegét, mely a következő eredményt tünteti fel:

Bevétel.	kor. fill.	Kiadás.	kor. fill.
Persely után	280.70	Tekepálya-bérlet	170.—
Angusztusi díjd. ut. 340.—		Angusztus havi díj-	
Második „ „ 102.—		dobáshoz való nyere-	
Összesen	722.70	remény-tárgynak	
		bevásárlása	213.50
		Apró kiadások	1.84
		Üzsonna és borral-	
		aló a második	
		díjdobáshoz	59.20
		A nyere-tárgyak	66.—
		Összesen	510.54

Ezen kimutatásból látható, hogy a tekepálya az egyeletnek 212 kor. 16 fillér tiszta jövedelmet hozott. Ebből kifolyólag a választmány, az elnök indítványára, Stölzel Nándor és Gajárszky Károly uraknak jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

Walduga Gyula kérvénye felett a választmány hosszabb vita után napirendre tért, miután már ez ügyben végérvényes határozatot hozott.

Az elnök indítványozza, hogy a vendéglősökkel közösen tartandó bálra névzeve átírat intézések és kéri, hogy ezen átírat elküldését a választmány rea bizza. — Elfogadtatott.

Az elnök beszoállgatja a pénztárból a szelvényekből 227 kor — fill. a tekepálya jövedelme 212 „ 16 „ összesen 439 kor. 16 fillért.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja
Csizmadia János,
titkár.

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata minden hét pénteki napján reggelit tart, és pedig:

December 21-én: Ruelf József, Szervita-épület.

December 28-án: Ifj. Kommer Ferencz, „Vadászkürt“-szálloda.

A budafoki Louis François és Társa cs. és kir. udvari szállító czég két kitüntetéséről veszünk örvedetes tudomást, melyek a hírneves magyar pezsgőborgyártat mostanában érték. Az egyik az, hogy Fülöp szász-coburg-golhai herceg Ó Fensége a kiváló czéget udvari szállítójává nevezte ki, — a másik, hogy a párisi Academie Nationale du Commerce című előkelő egyesület a Louis François és Társa czég kitűnő pezsgő borát arany éremmel tüntette ki. Mindket kitüntetés nemcsak azért nagy jelentőségű, mert a ma már magas fokon álló magyar pezsgőborgyártás híret a külföldön is nagy mérvben emeli, hanem azért is, mert általában az egész magyar iparra dicsőség hármlik. Örömmel üdvözöljük ez alkalommal a czég kiváló főnökét, mindnyájunk kedves barátját, ki már számtalanszor és nagy mértékben tüntette ki magát jótékony adományokkal és egyébként iparunk és a kavésipar nemesezülu intézményei érdekében. Kívánjuk, hogy czége legújabb keletű kitüntetését nyomon kövesse sok más, melyekre már évek óta kiválóan érdemessé tette magát.

Halálozás. A kérielhetetlen halál mostanában kegyetlenül szedi áldozatait sorainkból. Alig van hónap, hogy fájdalommal ne kellene két-három szaktársunk gyászos elhunytáról megemlékeznünk. Legújabb halottunk Mia kists Antal vendéglős ki folyó hó 8-án este 1/2 10 órakor, életének 37-ik, boldog házasságának 10 ik évében tért meg az örök béke honába. Halálát nagyszamu családja siratja a még aránylag nagyon fiatal ember korai halála mely gyaaszt hozott igen sok barátjára és tisztelőjére. Temetése folyó hó 11-én kedden délután 3 órakor volt a Mária-utcai klinika halottas házából nagy gyászközönség részvetele mellett. A kerepesi-úti temetőben helyezték örök nyugalomra. Legyen neki könnyű a föld, melyen szjított családja fájdalomtá pedig enyhítse mindnyájunk leg-öszintébb részvéte. Requiescat in pace!

Gnét József vendéglős f. hó 10-én, életének 58-ik évében elhunyt Budapesten. Halálát nagy család siratja. Temetése nagy részvét mellett volt f. hó 12-én a Damjanich-utca 39. sz. alatti gyász-házból. Béke hamvaira!

Bangett Grünwald Mór tiszteletére. A budapesti szódavizgyárosok ipartestülete tiszteletbeli el-

DIADAL-pezsgőbor

EBERHARDT ANTAL

BUDAFOK.

Alapítottatott 1801.

Legfnomabb minőségű valódi

Ménes-Gyoro

vörös és fehér

Muszka-Magyarádi
asztali- és csemege-borokat

ajánl legnagyobb választékban

Domány József Aradon

cs. és kir., Ó Fensége a szász és szerb király és Ó fensége Károly bajor hercegnek

u.u.v.r-i szállítója, szőlőbirtokos és bornagykereskedő.

Legjobb minőségű

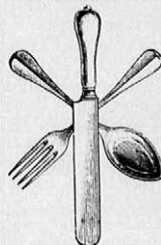
cca- és china-ezüstárukat

ajánl

HERRMANN J. L.

cs. és kir. ndv. és orsz. érczárú gyári raktára

Budapest, IV., Klotild főhercegnő-palota.

Evőeszközök, bors- és só-tartók, leveses- csészék, eczet- és olaj-állványok, kenyérkosarak, tálczák, serpenyők, kancsók, asztaldiszek, gyertyatartók, állócsillárok stb. stb.

Teljes berendezések szállodák, vendéglők és kávéházak számára.

16 nagy kitüntetés a legnagyobb kiállításoktól.

Alapítottatott 1819. évben.

ILONA

„Artesia“

budapesti vendéglősök szikviz- és pezsgő-italok gyára részvény-társaság Budapesten,

VII., Egressy-út 20/c.

Az Artési savanyúviz a legjobb és legegészszegebb üdítő ital ugy borral, mint bor nélkül.

Elismert orvos-tanári tekintélyek által **gyomor** és emésztési bántalmak megszüntetésére ajánlatott.

Ezen savanyúviz, mely Budapesten a legolcsóbb azonkívül 1/2—1 és 1 1/2 literes porcellán dugóval, légmentesen elzárt palackokban pontosan házhoz szállítunk, lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is, kevés pénzen, megszabadulhat olyan betegségtől, melynek gyógyítása sok pénz és sok időt vesz igénybe. A vendéglős uraknak az Artési savanyúvizet 2 literes parafa-dugóval elzárt palackokban is szállítjuk.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Telefon 25—57.

nőke, Grünwald Mór tiszteletere, ki már évek óta viseli az Erzsébetvárosban a városbírói tiszteletet állást és e minőségében nagy érdemeket szerzett, nemrégiben fényes bankettel rendezett. Erre az az alkalom adott okot, hogy a legutóbbi közégi választások Grünwald Mór polgártársai megválasztották fővárosi bizottsági taggá. A banketten mintegy 100 vendég vett részt, köztük Cseley Pál, az ipartestület elnöke, Mátray, Toperczer és Eszláry ker. előjárók, Diner ker. kapitány, Gelléri Mór kir. tanácsos, Stadler Karoly, Ehrlich G. Gusztáv, dr. Eulenberg Salamon, Kramer Miksa, Szabó Lajos, dr. Preyer Hugó f. biz. tagok és sok más előkelő személyiség. Az első felköszöntőt Cseley Pál mondta. Meltatta Grünwaldnak, mint az ipartestület volt elnökének érdemét; Ehrlich Gusztáv Grünwaldnak városbírói működéséről emlékezett meg őszinte elismeréssel, a közjótékony-ság terén szerzett érdemeiről is meleg hangon emlékeztetve meg. Felköszöntőket mondtak még Csillag Zsigmond, Gelléri Mór, Kramer Miksa és Preyer Hugó.

Gyűjtések a Vörösmarty-szobor alapjára.
A budapesti pinceszerek és kávéházak terézvárosi magy. asztaltársaságának gyűjtése: Kollay József 2 kor., Szűts Lajos 1 kor., Géczy Kálmán 1 kor., Dióssy Agoston 2 kor., Unterreiner Vince 2 kor., Kránczy Gyula 1 kor., Langenbach N. 60 fill., Kolossa István 1 kor., Krausz N. 50 fill., Varga N. 60 fill., Balika György 1 kor., Forintos Dénes 1 kor., Kassay József 1 kor., Magassy Árpád 1 kor., Lerner Ferenc 1 kor., Ruzsnyák Ferenc 1 kor., Aczél Miksa 1 kor., Weiszmann Ignác 1 kor., Dörner Samu 1 kor. Összesen 20 korona 70 fillér.

— A budapesti vendéglős-szakiskola növendékeinek adakozása: Mándy Károly, Bordi József 2—2 korona, Tomor Ferenc, Zsidákovits István, Cserép Gyula, Dunszt Gyula, Haubel Béla, Arany János, Schlézinger Sándor, Stangel Ferenc, Valentiny György, Gál Lajos, Boandl Ferenc, Horváth István, Tomik József, Gombár József, Szöllösy Péter, Moór Béla, Majer József, Hoog Kálmil, Wekkermann Mátyas, Neuhauzer Ferenc és N. N. 1—1 korona, Reimann József 80 fillér, Zsidákovits Lajos, Kmóskó Lajos, Adamek Károly, Imen-schek János, Haubel József, Kerekes János, Widder Miksa, Farkas József, Kálmán István, Károly Vilmos, Harer Géza, Szemerédi Béla, Panyik Károly, Wéber Gyula, Geosies József 60—60 fillér, Král István, Kunszli Aladár, Kredits Lőrincz, Izsák Lajos, Stuczenberger József 50—50 fill., Löhnert András, Löwenfeld Nándor, Wagner János, Nagy Gyula, Reutter Sándor, Arany József, Klein Béla, Bösz József, Nicka Ágost, Tarjáni László, Muhr Rezső, Nemesik Frigyes, Fliegenschnee József, Faszler Hugó, Nemesek András, Keresztes István, Kosztelní János, Gruics Mihály, Jureczky Vilmos, Stieker János, Mentlik József, Jeszenszky János, Reichard István, Hengli Ignác, Amtmann János, Kurecz Rezső, Turiák Sándor, Trimmel József, Thurzó Alajos, Dayka Ferenc, Engelmann István, Nagy József, Rohrbacher Konrád, Réthly Béla, Király Géza, Fazekas József, Totsche Gyula, Nagy János, Kremzer Ferenc, Gruber Imre, Buky Gyula, Hiesz Mihály, Mentlik Antal, Jandressics Péter, Szvatik István, Dankovszky Ede, Kovács György 40—40 fill., Borsi Géza 34 fill., Schnur János, Krausz Ferenc, Láng Adolf, Boór Sándor, Herlé Frigyes, Csernák Mihály, Wittmann Gyula, Tönigold Simon, Eberhard István, Somogyi Mihály, Kovács Kálmán, Sulyok József, Timár Venczel, Balla Árpád, Pollák Ede 30—30 fill., Ledolter Ödön 26 fill., Schranz János, Zinhöber Ferenc, Boros Károly, Rack József, Mózes József, Pentz Ferenc, Luft Lajos, Urbula Alajos, Löw Mór, Toeschner Adolf, Hoffmann János, Wittmann István, Ludvig Ferenc, Gosech Nándor, Kopfer János, Körmöczy József, Weisz Árpád, Kolb István, Révai János, Riskovics Lajos, Wittmann Gábor, Kiss Béla, Böhm Károly 20—20 fill., Berger Imre, Csabay Lajos 10—10 fill., Összesen 66 korona.

A román bíró. A »Borászati Lapok« legújabb száma esunya visszaéletről rántja le a leplet. Arról van szó, hogy becsempészett román borokkal tított módon károsítják a magyarországi bortermelőket. A »Borászati Lapok« erről a dolgról a következőket írja:

A román határon át kétforintos vámmal, potom áron nagymennyiségű szőlő jön be Erdélybe, amely rögtön borra dolgoztatik. Eppen most, a mikor a termelők alig bírják eladni termésüket, egész Nagyváradig felhalotva előzőnli a vidéket ez a csempészett bor, tönkre téve Erdélyben is, másutt is a borárakat. Háromszék-vármegyében van Sósmező vámbelépő állomás. Egy hegy-szakadékon át vezet itt kövezett út Romániába. Ezen az úton és más állomásokon is történik kocsikon a román szőlőnek nagymennyiségű átszállítása. Sósmezőn a vám-őrök közvetlen közelében prések állítottak fel, amelyeken a behozott szőlő legtöbbször rögtön borra préseltetik. A szőlőt behozó emberek két forint vámot fizetnek a szőlőért, amit a románoktól potom áron vesznek. Képzelteljük, minő versenyt támasztanak ezek az importőrök a magyar termelőnek, Pl. egy F. M. nevű kereskedő maga 14 nap előtt már 1200 q. szőlőt hozott be, ebből Sósmezőn 800 hl. bort préselt, amit Nagyváradra szállított, manipulációja még ma is folyik. Pedig a szőlőnek illetőn behozatala valóságos törvénytértés a vámtételek kijáratán, egyszerű csempészet.

Különös lakoma. A baltimorei nőegyletem orvos-tanballgatói a minap lakomát rendeztek, melyre az Egyesült-Államok minden államából meghívták a diák-sasszonyokat. A lakoma furcsa izlésre vallott. A meghívókön a növényeket különböző formái voltak feltűntetve, a virágelaborációk a vérkeringést ábrázolták. A

nagy esillár kómiái üvegekből állott, a kanalakat kém-lő-esővek, a késeket lancezatták helyettesítették. Az asztal-fön virágokkal fölperézett csontváz foglalt helyet. De e különös rendezés dacára is nagyon mulatságos volt a lakoma és a diákisasszonyok vidám táncra perdültek a végén.

Café restauratók. A fővárosi iparügyi bizottsága több érdekes, de nem mindenben helyes határozatot hozott. Így például meg akarja engedni, hogy külföldi mintára nálunk is egyazon helyiségben lehessen kávéház is, meg vendéglő is. Ez a javaslat, mielőtt a különböző bizottságok revidálása után végérvényes határozattá válnék, igen sok vitára fog alkalmat szolgáltatni. Egy másik határozatával az iparügyi bizottság megakarja tiltani, hogy pálinkamérésekben szódaivizet, teát és süteményt árussítsanak. Ez a javaslat ugy humanitárius, mint közegészségügyi szempontból kifogásolható, mert egyenesen rákengszertit a munkást a pálinkaivásra. Mert néhány krajezáért meleg teát kap a munkás, amit télen szívesen iszik, ha a pálinkamérésben megkapja. De ha ott nem szabad mást árúsítani, mint pálinkát, akkor kénytelen azzal beérni, mivel nem telik neki, hogy más, drága helyre menjen melegítő italtért. Azért valószínű, hogy a tanács előterjesztése alapján a főváros is elveti a javaslatot.

Helyes módosítás. A vendéglősök ipartársulata kérte a tanácsot, hogy a vendéglő-szabályrendeletnek az a pontja, mely szerint zenés korezmák, kávéházak, vendéglők stb. iskoláktól, templomoktól és kórházaktól csak 100 méternyi távolságban lehet, ugy módosítsák, hogy 50 méternyi legyen csak a távolság. Az ipar-ügyi bizottság elfogadta ezt a proppozíciót, de a kórházakra nézve meghagyta a 100 métert.

MOSCH BÉLA

Budapest, VII., Király-utca 99.

— TELEFON (Interurbán) 15—22. —

Ajánlja a következő általa képviselt cézégeket:

Duminy & Comp. Ay (Champagne),
kittűnő minőségű pezsgők

Grande Chartreuse Voiren,
valódi Chartreuse-likőr

James Waters, London és Malaga,
Jamaika rum és spanyol borok

Gessler Siegfried Jägerndorf,
egyedül valódi Altwater

Courvoisier Curlier Cognac,
legfinomabb valódi francia cognac.

August Gottschlig

k. u. k. Hof-Thee und Rum-Lieferant

BUDAPEST

IV., Waitznergasse Nr. 11,

vis-à-vis Café Krone.

VI., Andrásystrasse Nr. 23,

gegenüber der kön. ung. Oper.

IV., Universitätsplatz, Ecke Universitätsgasse,

vis-à-vis dem Gräll. Károlyi'schen Palais.

VII., Kerepeserstrasse 6 (vorm. Kovács & Mezey),

gegenüber Hotel Pannonia.

Original chinesische und russische Karavanen-Theen, ausschliesslich heuriger Ernte,

Jamaica-, Brasil-, Continental- und EKE-Rum

in vorzüglichster original Qualität.

Ungarische und französische Cognace, Liqueure, Slivovitz, Wein und Champagner.

Weihnachts-Ausstellung in Japan- und China- Kunst- und Industrie-Artikeln.

LENZ TESTVÉREK

BUDAPEST, IV.

Petőfi-tér 4. szám.

Offeriren jedes Quantum von Post-Collis bis Waggonladung von

Äpfeln * * * Birnen * * * Krenn Nürnberger * *

* * * Carfiol * * * Nüssen * * * Maroni * * *

billige Conserv-Erbsen * * * * alle Sorten Südfrüchte

wie alle in dieses Fach schlagenden Artikel.

BRÜDER LENZ Budapest, IV., Petőfi-Platz Nr. 4.

HOFFMANN KÁROLY

BUDAPESTI TEMETÉS-RENDEZŐ-INTÉZETE

BUDAPESTEN, IV. KERÜLET, VÁCZI-UTCZA 45. SZÁM.

Elvállal olcsó és szép

temetés-rendezéseket

nyolcz különböző osztály köztudomásu jutányos díjazás szerint: 18, 25, 40, 60 frttól kezdve egész 400 frton tulmenő árakig; készletben tart

holtak számára való felszerelvényeket, érez, fa, lakkozott s fényezett koporsókat, természetes és művirágokból készült

Koszorukat.

Hullaszállításokat

eszközöl a haza és a külföld minden irányában stb. stb.

TELEFON.

Uehernimmt schöne und bilige

Leichenbestattungen

nach acht verschiedenen Classen zu anerkannt billigen Tarif; von fl. 18, 25, 40, 60 bis über fl. 400; unterhält ein grosses Lager von

Leichenrequisiten,

Metall, Holz, lackirten und polirten Särgen,

Grabkränzen

aller Art; auch werden

Leichen-Transportirungen

besorgt nach allen Richtungen des In- und Auslandes etc. etc.

TELEFON.

SEC
SEC
Talisman
TÖRLEY JÓZS. és T^SA
Promotor
 (Budapest.)

Hirrmann Ferencz érczáru-gyára

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyárt

= sörkimérő-készülékeket =
 légnnyomással és szabad. légűtővel.
 Elvállal régi készülékek átalakítását.

Nagy választék

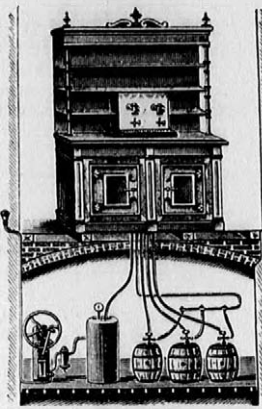
bor- és sör-csapokban,
 valamint mindennemű szivattyukban.

Erzeugt Bierschank-Apparate

mittelst **Luftdruck**
 mit **patentirtem Bierkühler.**
 Übernimmt die Umänderung alter Apparate.

Auswahl

in **Wein- und Bierpipen,**
 sowie aller Gattungen Pumpen.

Tsink-Myra folyékony créme

(teljesen zsirtalan)

Az orosz arisztokracia **legkedveltebb szépitő-szere,** mely állandó használatban van elismert kiváló szépségeknél.

Mint megbecsülhetetlen legjobb szépitő-szer törvényesen van védve. — Használati utasítással együtt nagy üveg 3 korona, kis üveg 2 korona.

Kapható a feltalálónál:

Szmik Gyula városi gyógyszer-tárában Ó-Becsén,
 valamint gyógyszer-tárakban és drogueriákban.

CHRISTOFLE & Cie.

cs. és kir. udvari szállítók,
 legmagasabb kitüntetés minden kiállításnál.

Magyarországi főraktár

WADLSTEINER F.-nél

üveg-, porcellán-, fayence- és majolikaárak
 gyári raktárában

BUDAPESTEN

IV. ker., Váci-utca 2. sz.

Christofle a valódi ezüst egyedüli pótlója.

12 leves-kanál 16.50	1 mártás-mérő 3.50
12 villa 16.50	1 cukorpor-kanál 3.50
12 kés 17.—	1 halas-készlet 9.—
12 kávékanál 8.50	4 palaezkalj 8.50
12 csemege-kés 15.—	1 mustártartó 5.50
12 csemege-villa 15.—	1 kettős sótartó 2.25
12 csemege-kanál 15.—	1 saláta-készlet 6.—
1 leves-mérő 5.30	1 felvágó-készlet 7.50
1 tej-mérő 3.20	1 cukor-fogó 1.75
1 főzelékes-kanál 4.—	1 eczet-olajállvány 15.—
1 kompotos-kanál 3.50	1 kabarett-villa 1.50

BORHEGYI F.

ezelőtt Lápossy F. és társa

palaezközött bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és tea

főraktára

BUDAPESTEN, Gizella-tér 1. sz. (Haas-palota)

ajánlja a legjobb

francia és magyar pezsgőket,
 cognacot és likőröket gyári áron

Belföldi borait az első hírneves bortermelőktől a leg-
 jutányosabb áron szolgáltatja.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettek.

Ürmös-szesz

a legjobb és leghíresebb a Müller J.-féle, mely már 40 évvel ezelőtt az arany
 éremmel lett kitüntetve.

Ezen kitűnő ürmös-szeszszel egy perc alatt a legjobb és a legegészségesebb ürmösbor
 készíthető. Ne hiányozzék tehát ezen szesz éttermekben, vendéglőkben, borházakban és magán-
 házakban. — Étvágytalanságnál és gyomorfájásnál egy kanállal ezen szeszből a legjobb és
 leggyorsabb kedvező hatás tapasztalható.

1 eredeti palaezk $\frac{2}{10}$ liter 1 korona 20 fillér
 Árak használati utasítással: 1 " " $\frac{7}{10}$ " 4 " —
 1 " " $1\frac{1}{10}$ " 7 " 40 "

Főelárusító-hely: Cifka József Budapest, VI. kerület, Váci-körút 15. szám.

Pinczegazdászati cikkek szaküzlete.

Ugyanitt kapható a **egyetemes derítő pora,** 1 doboz ára mely 25 hl. **2 korona.**
 derítéséhez elegendő

Hacker Mór cs. és kir. udvari ezüst- és kinaezüst gyári raktára
 1900. december hó 10-ike óta
 IV., Váci-utcza 36. szám alatt, az Eskü-ut sarkán (Klotild-palota) létezik.

BERNDORFI
 fémáru-gyár KRUPP ARTHUR.
 RAKTÁR:
 Budapest, Váci-utca 35.
 (Krisztóf-tér sarok)
 Ajánlja elsőmért szolid gyártmányait
ALPACCA-EZÜST,
CHINA-EZÜST és
ALPACCABÓL,
 ugymint: **evőeszközök,**
 asztalterítékek, tálak,
tea- és kávékannák
TEASZÜRÖK,
gyertya-, gyufatartók,
asztaldíszek stb.,
 valamint szabadalmazott (patent)
tiszta nikkelt főzőedényeket.
 Képes árjegyzék ingyen
 és bérmentve.

Veszek uradalmi hajtóvadászaton elejtett mindennemű

VADAKAT

(hízott baromfit és friss tojást)

Géczy Ferencz

BUDAPEST, IV., Központi Városház.

Ajánl friss lövetű

Fácánokat, Foglyokat,
őz-czombokat és gerinczet, pörkölt vad-sertést
 kimérve, idei hízott pulykák, kappanok és egyéb
 ünnepélyekre szükséges czikkeket.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltenek.

4¹/₂

*A kávék kitünő minőségéért
 (nem mosott és nem festett)
 kezeskedünk.*

A kávé kellemes illata, jó zamatja az
 árának megbízható s meg-
 válogatott minőségétől, de
 különösen a fajok szakszerű vegyítésétől függ.

Ajánljuk a következő, évek óta kipróbált ke-
 verékeket:

I. Java keverék	frt 6.50	altalunk pörkölve	frt 7.80
II. Ceylon	" 7.50	" " "	9.—
III. Cuba	" 8.50	" " "	10.20
IV. Mocca	" 9.25	" " "	11.20

postán 4¹/₂ kg.-kint költségmentesen (bérmentve
 és elvámolva) utánvétellel.

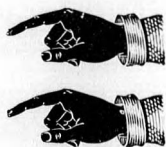
Schwarz és Tauber nagykereskedők
 Nagy-Kanizsa.

Die Buchbinderei mit Maschinenbetrieb

Leopold Neumann **BUDAPEST, VIII.**
 Muzeum-körút 10.
 fabrizirt seit Jahren als Specialität
 Kaffeehaus-Mappen, Speisekarten-
 Decken und Rohrzeitungshalter aus
 dem besten Material.

Gediegene Arbeit — Prompte Lieferung — Prospekte zu Diensten.

Alapítvaott 1825

A HUBERT J. E. pozsonyi cég pezsgőborainak

GENTRY CLUB

Alapítvaott 1825

EXTRA DRY és TRIPLE SEC
 (AZ ORSZÁGOS KASZINO PEZSGŐJE)

Vezérképviselete és főraktára **SZIMON ISTVÁN**-nál Budapest V., váci-körút 12. sz.

TELEFON.

LEFKOVITS TESTVÉREK

cs. és kir. szab.

teke- és dákó-gyárosok

Budapest, VI., Király-uteza 36. szám.

Az ezredéves kiállításon a kiállítási nagy éremmel kitüntetve.

Ajánljuk különleges gyártmányainkat, ugymint: két márványlappal felszerelt fordítható tekeasztalainkat karambol- és bábjátokra szabályozva a legbiztosabb és legkönnyebb zárókészülékkel. Gyártunk továbbá: stabil karambol és báb (kégi) teke-asztalokat, dákókat, francia módszer szerint, elefántcsont-labdákat és minden e szakba vágó munkákat. Elvállalunk teljes kávéház-berendezéseket a legdiszesebb stílusú kivitelben úgy saját mint adott rajzok szerint.

Régi teke-asztalok legjobb kivitelben, valamint dákók és elefántcsont-labdák készíttetnek v. újakra kicseréltetnek.

Tekeasztalok áthuzása valódi Tuffe-posztóval a legújnyosabban teljesíttetnek.

TELEFON.

HIVATALOS RÉSZ.

Kérelem.

Az ipartársulati iroda a legnagyobb készséggel nyújt fölvilágosítást minden a kávéipart érdeklő ügyben olyan kávé uraknak is, akik új üzletet nyitván, a tagok sorába még nem léptek be. Fölkérem ennélfogva a t. tagokat, hogy üzletük esetleges adásánál, az új tulajdonost útbaigazítás végett az Ipartársulat irodájához utasítani sziveskedjenek, — egyszersmind hívják föl figyelmét a

Némái Antal s. k. elnök.

Kérelem.

Az Ipartársulat elnöksége fölkéri a t. tagokat hogy a kerületi pénzügyi biztosságok ellen irányuló jogos panaszait vele szóban vagy írásban közölni sziveskedjenek,

Némái s. k. elnök.

Jegyzőkönyv

felvettelt Budapestben, 1900. évi december hó 10-én a Budapesti Kávé-ipartársulat választmányának rendezéséről.

Jelen voltak: Némái Antal elnök, Harkai Mór alelnök, Holstein Zsigmond pénztáros, Berger Leó ellenőr, Freund Henrik, Arvay Ottó Ede, Laukó Pál, Sztanoj Miklós, Tihanyi József, Weingruber Ignác, Grüneck Gusztáv választmányi tagok. Kemény Géza titkár.

I. Némái Antal elnök üdvözlő a választmányt és az ülést délután 5 órakor megnyitván, a múlt iles jegyzőkönyvének hitelteltesítésére Arvay Ottó Ede és Tihanyi József urakat kéri föl.

II. Kemény Géza titkár fölolvassa az 1900. évi szeptember hó 10-én tartott választmányi iles jegyzőkönyvét, mely eszrevétel nélkül hitelteltesített.

III. Titkár jelenti, hogy a legutóbbi iles óta új tagok gyanánt: Grósz Ödön, Planer Teréz, Szauder Károly, Leitner Henrik, Straszter Gyula, Keleti Henrik, Klauber Gyula, Hauer Dávidné, Neumann és Ungerleider, Kobelt Gyula, Welisch Jakob, Weingruber Markus Dávidné, Desberg Dávid léptek be. Üzletük megszűntetése folytán kiléptek: Faszter Markus, Kloss Lajos, Felner Ede, Lövinger József, Tausig Sámuel, Holeczváth Lajos, Neumann M. Mór, Zártli Lipót, Kohn Miksa.

Tudomásul vételik.

III. Elnök jelenti, hogy a járdafoglalási díjak leszállítása iránt újabb lépéseket tett. Kérvényt adott be a székesfőváros tanácsához, ahol azonban az ügygel még nem foglalkoztak. Tekintettel arra is, hogy a most következő esztendő az utolsó abban a ciklusban, amelyre a díjak megállapítás vannak, valószínű, hogy az akció ezáltal nem lesz eredményes, ha azonban az újabb három éves ciklusra való megállapítás iránt javaslat kerül a közgyűlés elé, mindent el fog követni a súlyosan magas díjak leszállítása érdekében. Helyesléssel tudomásul vételik.

V. Titkár fölolvassa Leidenberger József, volt ipartársulati tag segély iránti kérvényét és az elnökségnek erre vonatkozó javaslatát. Minthogy Leidenberger munka- és keresésképes fiatal ember és különben is nem kisebb összegű segélyt, hanem nagyobb összeget kér, mely kauceiója lehetne, az elnök javaslatára a választmány a kérelmet elutasítja.

VI. Titkár fölolvassa az ügyrend megállapítása tárgyában készített javaslatot. Ezt a választmány változtatás nélkül elfogadja és a közgyűlés elé való terjesztésre az elnökséget utasítja.

VII. Elnök jelenti, hogy az ipartársulati ingóságok leltára elkészült és az értékek újból megállapítottak.

Jóváhagyólag tudomásul vétetik a leltári érték 10⁰/₁₀₀-a évenként leirandó.

VIII. Elnök jelenti, hogy a segélyalapra újabban több adomány érkezett. Így François Lajos 500 koronás alapítványt jelentett be, melynek első részletét már beküldötte. Dr. Her Antal 100 koronát, Piatnik Nándor 50 kor., Hirnbauer J. bécsi cég pedig — Harkai alelnök ur közbenjárására — 300 koronát adományozott. Azonkívül több adományt jelentettek be és illetve több pártoló tag jelentkezett a legutóbbi társasvacsorán is, ezek azonban az összegeket még nem küldötték meg.

Az elnökség a segélyalap további támogatása érdekében minden lehetőt megtesz.

A választmány tudomásul véve a jelentést, adományozóknak, valamint buzgó fáradozásáért az alelnök urnak, köszönetét nyilvánítja.

IX. Elnök jelenti, hogy a Magyar Gázizzófény R. T. a hivatalos helyiségek csillárait már két ízben is teljesen díjtalanul szerelte föl égőestekkel. A társaság jóindulatáért levélben mondott köszönetet.

Helyesléssel tudomásul vételik.

X. Elnök jelenti, hogy több jótékony adományt folyósított. Így a Stefánia-gyermekórháznak 10 koronát, a kávésegedek karácsonyfa-alapjához 20 koronát, a Vörösmarty-szoborra 10 koronát utalványozott. Azonfelül megrendelte 20 koronáért az »Erzsébetfalvai Emlékönyv« című munka egy példányát, melynek tiszta jövedelme az Erzsébetfalvai felállítandó négy különféle felekezeti templom javára szolgál.

Jóváhagyólag tudomásul vétetik.

XI. Jelenti továbbá az elnök, hogy a légszertársulat a hivatalos helyiség fűtésére egy kocsipírsernet adományozott, melyért levélben már kifejezte a társulat köszönetét.

Helyesléssel és köszönettel tudomásul vételik.

XII. Elnök jelenti, hogy az új szabályrendelet ügye ismét egy lépéssel haladt előre, amennyiben a székes-főváros iparügyi bizottságában tárgyalattott. Itt a javaslatot s különösen a mi óhajainkat elfogadták, de hoztak egy új sérelmes rendelkezést is, amennyiben kimondani kívánják, hogy a kártyázás délelőtt 6 óratól déli 12 óráig tilos legyen. Ez intézkedés ellen állást kell foglaljunk és az elnök már több helyen tett is lépéseket, hogy a sérelmes rendelkezés elejtettnek tekinthető. — Egy másik intézkedés a javaslatnak, mely később vitára és többféle magyarázatra adhat alkalmat, a pénztárosnoki alkalmazásáról szóló szakaszban van. Mig a mostani állapot szerint (és ezt az új tervezet is fentartja) csak egy pénztárosnoki lehet egyszerre az üzletben, addig a tényleges gyakorlat az, hogy egyes üzletek u. n. buffet-lányokat alkalmaznak korlátlan számban s ezzel a szabályrendeletet megkerülik.

Minthogy alkalmá lesz e tárgyban még e közgyűlésen, illetve a közrendészeti bizottságban nyilatkozni, szükséges e részben megállapodásra jutnunk.

Többek hozzájárulása és az elnök ismételt fölvilágosításai után

a választmány a kérdéses §. oly értelmű megállapítását kívánja, mely szerint egy-egy üzletben csak annyi pénztárosnoki és annyi buffet-lány alkalmazása van megengedve, amennyi az üzlet akadálytalan folytatásához okvetlenül szükséges.

XIII. Több tag üzletének terjedelménél és forgalmánál fogva a jelenleg fizetett II. osztályú tagsági díjak helyett I. osztályú tagdíj fizetésére volna felhívandó. Titkár előterjesztése a választmány Sztanoj Miklós, Reischer Gyula, Weisz Ignác és Walter Bernát tagoknak az I. osztályba való átirását elhatározza, utasítván a titkárt, hogy a nevezett urakat erről a körülményről előre értesítse.

XIV. Elnök jelenti, hogy a Hadolt Alajos Laibachban elő pinczer javára a legutóbbi társasvacsorán befolyt 46 kor. 30 fillért az elnökség 50 koronára kiegészítette és elküldötte.

Helyesléssel tudomásul vételik.

XV. Elnök javasolja, hogy a titkárnak, ki a folyó évben is teljes meglegedésre működött, 100 kor. remunerációt és 50 kor. reprezentacionális költség megszavaztassék.

A választmány a javaslatot elfogadja és a kérdéses 150 koronát kiutalványozza, amiért a titkár az elnöknek és a választmány-nak hálás köszönetet mond

Több tárgy nem lévén, elnök boldog ünnepeket és szerencsés üjszándót kíván a választmány tagjainak és az ülést 6¹/₄ órakor berekeszti. Kmf.

Kemény s. k., titkár.

Némái s. k., elnök.

A Budapesti Kávé-ipartársulat társasvacsorája.

(—ny) A folyó hó 3-án lezajlott társasvacsora több jelenségben emlékeztetett azokra a fényes, feledhetetlen estélyekre, amelyeknek az előző szezónban oly gyakran voltunk tanúi. Napokkal előbb beszéltek a szakkörökben, hogy folytatása lesz a novemberi vacsorán történt incidensnek, meginterpellálják az elnököt, szövel, hogy »nagy estélyre« van kilátás. Az utolsó napon azután kitudódott, hogy csakugyan készül valami, mert a társulati tagok mindegyike megkapta egyik lap-társunknak a fölhívását, hogy okvetlenül jelenjék meg az estélyen, mert fontos interpellációt intéz a társulat egyik előkelő tagja az elnökséghez.

Az érdeklődés tehát erősen föl volt idézve és az estélyen csakugyan nagy számban jelentek meg a társulat tagjai, de nem maradtak el a vendégek sem. Petanovics József »Metropole«-szállójának külön ékezők termében összegyűlt társaság névsora a következő: Némái Antal elnök, Harkai Mór alelnök, Holstein Zsigmond pénztáros, Berger Leó ellenőr, Kemény Géza titkár, Weingruber Ignác, Arvay Ottó Ede, Glaser Fülöp, Grüneck Gusztáv, Bronner Miksa, Laukó Pál, Hevesi Adolf, Kreiszer János, Moravec Ferenc, Goldberger Salamon, Steuer Sándor, Sztanoj Miklós, Blau Ignác, Kaiser Miksa, Wassermann Jónás, Wassermann Mór, Salzer Ignác, Salzer Albert, Schreiber Hugó, Holstein Armin, Hirsch Ferenc, Fleischmann Gyula, Pertl István, Klein Ignác, Grósz Ödön, Simon Pál, Krausz Géza, Petanovics József ipartársulati tagok. Mint vendégek ott voltak: Glasner Ede, Teasdale Ottó, Winter Miksa, Spitz Henrik, Steiner Gusztáv, Fischer Miksa, Holländer Mór, Lappert Antal, Steiner József, Steiner Hugó. A szaksajtót Barta Béla és F. Kiss Lajos szerkesztők képviselték, míg Wagner József, lapunk szerkesztője levélben mentette ki elmáradását, amit gyengelkedése okozott.

Már vacsora közben is élénken vitakoztak egymással az egybegyűlt tagok. Weingruber Ignác

Kávé!

Ajánlom kitűnő minőségű kávéimat a következő igen olcsó árban:

Nyers kávé.

1 kiló Verseny-kávé (igen szép zöld)	frt 1.30
1 kiló Gyöngy-kávé	frt 1.50
1 kiló Mocca (afrika)	frt 1.40
1 kiló Mocca (finom)	frt 1.60
1 kiló Jáva	frt 1.40
1 kiló Jáva (igen finom)	frt 1.60
1 kiló Kuba-kávé	frt 1.70
1 kiló Cuba-Portorico	frt 1.90
1 kiló Vegyes Pörkölt kávé (igen szép és jó)	frt 1.40

1/2 kiló postazsak megrendelésnél vidékre is teljesen bérmentve minden más költség nélkül szállítok.

Kávéim tiszta és jó minőségűt 10 év óta fennálló jó hírnevem kezekedik.

Balogh László

Budapest,

Üzletek: VII. ker., Rottenbiller-utca 12.
VI. ker., Andrassy-ut 86.

A legfinomabb palaczkör

a világhírű polgári sörfőzde, alapított 1842-ben.

„Pilseni Ősforrás“

nevezetű gyártmánya.

Vidékre pasteurizálva küldetik, miáltal 4-6 heti tartósság biztosítva, Budapestben házhoz szállítva. Rendelvényeket kérjük kizárólag czimünkre, mint a magyarországi vezérközpontokhoz beküldeni.

Telefon 58-60

Mezey és társa czégnél

Budapest, IX., Ranolder-utca 4.

Telefon

GROSZ ÖDÖN

szálloda, vendéglő és kávéházi személyzet elhelyező- és mindennemű üzletek adás-vevés közvetítésének ügynöksége

IV. ker., ujjvilág-utca 18, „Ferenczy kávéház“.

Sürgőnyczim: Grosz Ödön Budapest.

Budapest, a postabélyeg kelte. Tisztelettel hozom a t. helybeli és vidéki szállodás, vendéglős és kávék urak, valamint az e szakmához tartozó személyzet szives tudomására, hogy a VI. ker., nagymező-utca 7. szám alatt lévő jöhrű szálloda, vendéglő és kávéházi személyzet-elhelyező irodámat

IV. ker., ujjvilág-utca 18. sz. alatti elkülönített udvari helyiségbe helyeztem át.

Midőn t. Czimednek irántam tanusított bizalmáért hálás köszönetemnek adok kifejezést, egyben kérem, hogy bizalmával a jövőben is megisztelni sziveskedjek.

Tisztelettel hozom egyben t. Czimed szives tudomására, hogy ugyanazon házban lévő volt Ferenczy-, jelenleg „Casino“-kávéházat megvettem és azt

„Ferenczy kávéház“

czím alatt bejegyezve, szeptember hó 1-én megnyitóm.

Fenti kávéház átvételére egyedül csak azon czél vezérelt, hogy a Collegák közötti viszonyt szorosabbra fűzzem és helyiségemben részükre kedves „Othont“ és kellemes találkozó helyet biztosítsak. Ajánlvá magamat, maradtam

teljes tisztelettel

Grosz Ödön.

SZT.-MARGITSZIGETI

ÜDÍTŐVIZ

a legkiválóbb és legolcsóbb
ásványos savanyuviz
és
egészség-ápoló ital.

Kitűnő eredménnyel használtatik:

köszvény-, gyomor- és bélbajoknál, garat-, gége-, tüdő- és hólyaghurutnál.

Kapható: Legtöbb gyógyszertárban, ásványviz-, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

FŐRAKTÁR:

WERNER ADOLF-nál
(FRUM ISTVÁN UTÓDA)

Budapest, II., Batthyány-utca 3. sz.

Telefon 90-97.

Főherczegi Szt.-Margitszigeti felügyelőség

helye körül (igen közel az elnöki székhez) egy kisebb csoport verődött össze és a vitatkozók arcáról a távolabbi szemlélő is észrevehette, hogy a közszóban álló események fölött folyik a beszéd.

Azonban hirtelen csend lett és mindenki elfoglalta helyét, mert fölemelkedett Némái Antal elnök, hogy megnyissa a felköszöntők sorozatát. Ismét egyikét hallottuk azoknak a beszédeknek, melyek nem az érzelmei hevével, nem a válogatott frázissal hatnak, hanem amelyekben egy mélyen gondolkozó fő, egy az élet iskolájában kieszárolódott elme, egy őnzelen nemes szív eszméi és gondolatai jelennek meg előttünk és hatnak ránk az igazság legyőzhetetlen győgyverével. Némait hallgatván, úgy érezzük, hogy egy gondos családapa beszél okosan, szeliden, inkább kéréllve, mintsem korholva az ő szeretett — de sokszor feddésre méltó — gyermekeihez.

A beszédet, melynek ezuttal is frappáns hatása volt, és melynek elhangzása után valóságos taps-és éljen-vihar tört ki, hevenyészett fölgyűlésben itt közöljük:

Tisztelt Uraim!

Nyegen és néhány esztendő küzdelmeire tudok immár visszatekinteni és nem emlékszem, hogy általános gazdasági szempontból csak egyik is súlyosabb sebeket ütött volna, mint az idek. Lépten-nyomon hangzik a panasz az üzleti pangásról és az a nagy testület, melynek sorában helyet foglalni szerencsés vagyok: a székesfőváros törvényhatósági bizottsága, jelenleg éppen abban fáradozik, hogy a főváros finanziait rendbe hozza. Ilyen súlyos, valóságos időben minden polgára e városnak arra törekszik, hogy csupán a legelőtőbb szükségleteit elégítse ki. Azok az üzletek, amelyek — mondjuk — a ruházati czikketeket készítek és árusítják, még csak megélhetnek, mert ruha mindig kell, cipőre is szükség van, de a kávéház ide s tova a nélkülözhetetlen szükségletek sorába tartozik, mert kávéháza járni nem okvetlenül kell. A gazdasági válság rettenetes következményeit tehát mi, kávéosk, érezzük csak a maguk valóságában. És elszomorító jelenség, hogy egyes szaktársaink e súlyos baj ellen egyedüli védőöszköznek az üzlet forszírozását tekintik, újabb áldozatokat hoznak, holott éppen e fölösleges kiadások leszállítása volna az egyedüli célravezető eszköz a bajok orvoslására. A kávéház üzemi költségei között a legsúlyosabb — és hozzáteszem, legfölsőlegesebb — kiadás: a zene. Egy jól szervezett zenekar díjazására ma már 30-40 frtot, évente 10-15,000 frt költséget, sőt ennél is többet kell fordítani: oly jelenség, amire még csak néhány évvel ezelőt sem volt példája. Kell tehát, hogy ezzel a kérdéssel a szaktársak komolyan, teljes odaadással foglalkozzanak és megtalálják a módot, amely őket ezen súlyos teherlőt megszabadítsa. Volt már, tisztelt uraim, több kérdés napirenden, amely a szaktársak együttműködését kívánta meg; éppen ebben a tereben tárgyaltuk a kávéház fölemelésének ügyét, amelynek sikere csupán az egyetértés hiányán múlt. Kívánom, hogy az általam fölvetett kérdésben az érdekeltek teljes erővel összefogjanak és biztosan hiszem, hogy az eredmény nem marad el. Erre az egyetértésre, erre az összetartásra és a varva-várt sikerre üritem poharamat.

Az elnök utolsó szavai már elveszték a poharak összecsendülésében és az éljenek zajában, mely csak percek múltával csillapodott le.

Nyomban ezután fölemelkedett Steuere Sándor, az ipartársulatnak ezen közkedvelt és általános tisztelt tagja és azon kezdte, hogy sajnálatára nem volt jelen a legutóbbi vacorán és így csak hallomásból értesült, hogy ott egy ipartársulati tagot egy meghívott vendég sértő szavakkal illetett. Bár a legnagyobb híve a vendégszeretnek, mindamellett kénytelen kijelenteni, hogy az esetet helytelenül és annak jóvátételét óhajítja. Indítványozza, hogy Brück urat rehabilitálandó, telefonon hívjuk meg őt azonnal körünkbe. (Weingruber Ignác közbe szól: »Minden meg van bocsátva! Derűltség.)

Harkai Mór alelnök: Szükségesnek tartom a tényállást, amely Steuere barátom beszédéből nem derül ki, röviden előadni. Brück urat nem sértette meg senki. Mikor ugyanis Brück ur az étkezőterembe jött, valaki, gondolom Berger úr, Lappert urra mutatva, azt mondta neki (Brück urnak), hogy ime itt van az ön ellenfele. Erre Lappert úr kedélyes hangon, minden indulat nélkül azt felelte: hiszen nem vagyunk mi ellenségek, ma is találkoztunk a büntető törvényszéknél. Brück urat talán bántotta ez a kifejezés és vitakozni kezdett, mire én megjegyeztem, hogy hagyjuk ezt a dolgot, elég volt már belőle, de ezt is baráti hangon mondtam. Brück urat tehát nem sértettem meg, de hogy sérteni nem is volt szándékom, mutatja az a körülmény, hogy mikor távozni akart, utána mentem és tartóztattam, de ő izgatottan távozott. Ez a helyes tényállás.

Némái elnök: Én az egész dologról csak utólagosan értesültem. Vacsora közben ugyanis hozzám jött Brück ur és bucsuzóra nyújtotta kezét. Kérdésemre, hogy miért távozik, kitérő választ adott,

de izgatottan arcáról leírtam, hogy valami kellemetlenség érte. Ennyit tudtam akkor az egész ügyről és ennek hangsúlyozása mellett nem tartózkodom, kijelentem, hogy Steuere Sándor kipróbált barátunk lévesen adresszálla hozzám interpellációját. De ha már nyilatkozom erről a kérdéstről, két dolgot akarok még kijelenteni. Az egyik az, hogy én soha senki érdekében, kit hozzánk üzleti érdekek fűznek, egy lépést nem tettem és nem teszek. A másik pedig — és ezt vegye tudomásul Brück úr és mindenki — hogy legfőbb törekvésem, az ipartársulat minden egyes tagjának erkölcsi reputációját megvédeni és sohasem engedném azt meg, hogy a társulat bármely tagját indokolatlanul sértegtessék.

Arra kérem végül a t. tagokat, hassanak egyésszel erővel oda, hogy társulatunk kebelében a szeretet és béke honoljon. Ne élésítsük az ellentéteket, hanem keressük, fejlesztsük azokat a kapcsolatokat, amelyek bennünk közelebb hoznak egymáshoz. Személyes érdekeinket a közös érdekében soha helyezük előtérbe, kicsinyes dolgokért ne álljunk elő azzal az argumentummal, amely hozzánk nem is méltó, hogy: »adjátok vissza a babaruhámat, nem játszom tovább« — hanem komolyan, férfiasan, egyesszel erővel emeljük társulatunkat virágzóvá, iparunkat nagygyá és hatalmassá.

Weingruber Ignác látván, hogy az ügy komoly része az elnök erélyes kijelentésével immár véget ért, tréfára fordította a dolgot és az ő szokott, kedves humorával azt indítványozta: telefonáljunk meg Brück urnak, hogy immár bátran jöhet, minden meg van bocsátva. Vagy — folytatja — ha ezt az indítványt nem fogadják el, ajánlom, hogy keressük föl Brück urat és fogasszuk el néhány üveg pezsgőjét a kibékülés öröme.

A felszólalás nyomában keletkezett élénk derűltség közben emelkedett föl a fővádlott, Lappert Antal, és a következő, mindenkit kielégítő lojalis nyilatkozatot tette:

— Nagyságos elnök ur, igen tisztelt uraim! Mint vendég jelentem meg önök között, nem lehetett tehát és nem is volt szándékom a vendégszeretetet sértéssel viszonzni. Igen sajnálom a félreértést és ha bárki is megbántásnak minősíti eljárásomat, azért ezennel bocsánatot kérek.

Viharos éljenzés fogadta ezt a nyilatkozatot és Steuere Sándor rögtön ki is jelentette, hogy az ügy elintézésével teljes mértékben meg van elégedve, egyuttal megköszönte az elnökség tapintatos eljárását.

Igy végződött a rettegett incidens és feszeltlenül folyt tovább a társalgás.

Majd ismét Némái Antal vette át a szót és az elismerés meleg hangjával emlékezett meg a Mezey és Társa czégnél, amelynek az estélyen jelenvolt egyik belfagja évi 50 koronával a társulat pártoló tagjai sorába lepett és hasonló öszszegű adományt jelentett be az általa képviselt pilseni »Ősforrás« sörfőző társaság részéről is. Ugyancsak az estély folyamán jelentkeztek pártoló tagok gyanánt: Steiner Gusztáv, Stein L. és Robitsék, Lemberger Alfréd, belatini Braun A., Lichtwitz E. czégek, valamint Teasdale Ottó is, szintén évi 50 koronával. Az elnök halás közzözzettel adozott az új pártoló tagoknak és Isten áldását kérte rájuk.

Majd Sztaanoj Miklós szólat föl és beszédeben kiemelte, hogy ilyen adakozásoknál nem szabad megfeledkezni az országos nyugdíjintézettről sem, mely szintén nemes célokat tűzött zászlajára. Harkai alelnök azt felelte erre, hogy az ipartársulati estélyeken elsősorban a segély-alap támogatásáról lehet és kell csak beszélni, mire Sztaanoj röviden válaszolt, majd pedig Weingruber Ignác adott kifejezést annak a nézetének, hogy a vita a felvetett kérdésben tárgyatlan, mert csak két gondos családapa védi most a saját beczézt gyermekét. Természetes, hogy mindegyiknek a magáé a kedvesebb. Amiben azután a »felek« meg is nyugodtak.

Most Kemény Géza titkár állott föl és bemutatva Hadolt Alajos, Laibachban élő hazánkfiának a betegsegélyező-pénztárhoz intézett levelét. Hadolt a hetvenes években Budapesten a Mitskefele kávéházban működött, majd külföldre került és most Laibachban 40 éves szolgálati jubileumát ünnepelte. Ebből az alkalomból megemlékezett hazájáról és egykori kartársairól és üdvözléteit tolmácsolta a titkár által fölolvastott levélben. Mint-hogy e levél panasz hangjából arra lehetett következtetni, hogy írója nem a legfényesebb viszonyok között él, Némái elnök nyomban indítványozta, hogy a jelenvoltak gyűjtést rendezzenek és a befolyó összeget küldjék el Hadoltnak ünnepi ajándéku. Egyes hangok emelkedtek ugyan az indítvány ellen, de végre is mindenki fölismerte az elnök nemes intencióját és a megindított gyűjtés 46 kor. 30 fillért jövedelmezett is.*

F. Kiss Lajos szerkesztő mondott ezután tartalmas beszédet, ünnepelvén az est egyik kitűnő vendégét, Teasdale Ottót. A nagy páthosszal

* Ezt az összeget az Ipartársulat elnöksége 50 koronára kiegészítve, már el is küldte Hadolt Alajos czímére.
Szerk.

előadott beszédet Teasdale Ottó csinos, kerek válaszban köszönte meg és ezzel a szónoklatok sora befejezést nyert. Deje is volt, mert a társaság már lassankint oszladozni kezdett.

Vacsora utáni feketére Kaiser és Grosz tagok hívták meg a társaságot. A Törley-féle jól ismert „vörösnyakuk” nagy számban vonultak az asztalokra és az a fesztelen jókedv, amely az egész estét uralta, a durrogó palacsokk és Török Pista remek cimbalomszólója mellett még magasabb fokra hágott. Éjfél is elmúlt, mire a társaság tagjai egyenkint elszállingóztak, de egyes kisebb körök még aztán is együtt töltötték az időt. Így az elnök a maga legszűkebb gárdájával a közeli Emkekávéházban hallgatta Zöldy Marci meg Rácz Gyula brillans hegedűszólót és csak a legkésőbbi éjjeli órákban gondoltak e kis társaság tagjai arra, hogy immár aludni is kellene.

* * *

Külön kell megemlékeznünk a »Metropole-kiváló gárdájáról«, aki ezuttal valószínűleg excellált. A konyha-művészet remek alkotásai kerültek a vendégek tányérjaira és a pincéből is a legvalószínűbb italok kerültek elő. Maga a gazda gondos figyelmével iparkodott a teljes sikert kivívni, ami neki fényesen sikerült.

* * *

Hasonlóképpen nem maradhat említés nélkül az idősebb és fiatalabb Emke urak pártját ritkító vendégszeretete. A Talismánok megszámlálhatatlan seregét vonultatják az elnöki asztalra, a fiatal gazda pedig soha nem látott szivarokkal szolgált vendégeinek. Meglátszott az igaz öröm még az arcán is, de a vendégek is tapasztalhatták, hogy a fiatal Wassermann urban iparunk egy lelkes, minden irányban kiváló munkását tisztelheti.

* * *

A kávésegedek karácsonyfájának alapjára a vacsora 17 kor. 10 fillér folyt be. Az alap végső összege most 601 kor. 8 fillér.

Az iparügyi bizottság és az új szabályrendelet.

— Lapvélemények. —

A fővárosi tanács iparügyi bizottsága folyó hó 3-án tartott ülésében foglalkozott az új szabályrendelet lapunkban is közölt tervezetével és két nagyfontosságú határozatot hozott. Az egyiket amaz ügyben, melyben mi már régen állást foglaltunk, t. i. a női kiszolgálás nálunk nagyon is rendezetlen ügyében, felemelvén a tiltakozás hangját a női kiszolgálás ellen. Ez a határozat helyes. Örömmel vesszük róla tudomást. A másik pedig az, hogy a jövőben reggel ötől déli tizenkét óráig a kávéházakban tilos a kártyajáték. Ez a határozat érthetetlen. Egyelőre nem szólnok hozzá, mert a szabályrendelet ügyében ügysem az iparügyi bizottság a döntés joga. A sajtó változó hangulatban fogadta a tervbe velt újításokat. Egyes lapok véleményeit szöszörint tartjuk szükségesnek ide jektatni. A »Budapesti Napló« folyó hó 4-iki számában ezeket írja:

Budapesti erkölcsök. Fura egy város ez a miénk, Budapest tudniillik. Minduntalan vigyáznunk kell reá, mint a gyerekekre. Jölelkü és szigorú bácsik fogják a gallériát, mert egyszer bele talál lépni a Dunába. Az a büszkén hangzatosított gyors fejlődés az oka ennek, amelyben hirtelen hétszáz ezer ember gyűlt össze ide, egy eszemő nagy háza s ezer felől hozott magával külön csomóval, felfogást, morált, szokást. A megállapodott nagy nyugati városok magukból nőttek ki. A bevándorlásból csak annyi jutott nekik, amennyit könnyen felszívhattak a maguk izlésébe, ami nem hatalmasodhatott el felettük. Budapest hirtelen lett nagygyá s egyszersmind kiesinyvő, mert — ime — kézen kell vezetni. Csupa rendőri intézkedéssel dirigálják s mivelhogy erre szükség van, lassan-lassan hozzácsokoltak a policzia ahhoz, hogy ennek a városnak a sorompóin belül ő a mindenhatóság. Ebből következik aztán az, hogy a rendőri brutalitásról írott rovat sehol se olyan bőséges, mint minálunk, vagy talán épen csak Texasban. S mivel hogy rendőrség-város vagyunk, lassankint eltanulja a rendőrségeskedést az uniformis testülettel a ezvil nép is, példánul egy-egy békességes bizottság. Illusztrációknak ideirunk néhány példát. A jogügyi bizottság szabályrendeletet készített a kávéházakról, vendéglőről, keresmákról s a rendelet tovább vándorolt azon az úton, amelyen az ilyen irások elindulnak, eljutott az iparügyi bizottsághoz. Ez a bizottság bővitve és javítva küldte tovább s nagyon érdekesek és jellemzők azok a passzusok, amelyeket hozzáfűzött. Kimondja, hogy a kávéházakban reggel öt órától déli tizenkét óráig tilos kell hogy legyen a kártyajáték. Kit akarnak megrendszabályozni ezzel. . . . Az ember el se képzelheti hirtelen, mert hallatlan a kártyások történetében az az eset, hogy valaki reggel öt órákor kikéljen a puha ágyból, elmenjen kártyázni s tizenkettőkor visszafeküdjék a párnákra pihenni. Hát bizony az ifjúságról van szó és pedig első sorban az egyetemen polgár ifjúságról, amely reggelig iszik s aztán kártyázik délig, vagy reggelig kártyázik s aztán — tovább is kártyázik. Végre is valami publikumról gondoskodni

kell az egyetem számára s a gondoskodást egyéb hiányában az — iparügyi bizottság vállalta magára. Ez bizony siralmas dolog, de kár több szót vesztegetni rá. Az ifjúság majd megpfozza a pincézereket*) és megköveteli magának a mindennapi kártyát. S ha egyáltalában nem lehet majd a kávéházban hozzájutni, hát az otthon hűsében fosztják majd ki egymást. Rendelet ilyen nyavalyán épen csak annyit segít, mintha a difteritist akarják írassal megállítani az utcában. Itt azonban nem áll meg az iparügyi bizottság. Meg akarja tiltani azt, hogy akármicsoda vendéglői helyiségben női kiszolgálás legyen. Ez is immorális — nálunk. Nem mond arra, hogy a szegény leány tisztességes kenyeret keressen, hanem ürügy az egyéb, a tisztességgel áleázott erkölestelen életre. Hogy igazán úgy van-e, nem tudjuk. Budapestben egyáltalában nagyon kevés az olyan helyiség, ahol lányok szolgálnak ki.**) Azok után az eredmények után, amiket például Németország fölmutat, azt kellene kívánni, hogy bár több lenne. Ódaát a lányok csakugyan becsületes kenyérszervő munkának tekintik a pincézerséget s szorgalmasan gyűjtve a plenniget, hozományt mennek férjhez, amikor már belefáradtak a szolgálatba. A bizottságnak azonban — úgy látszik — más a véleménye***) a mi pincézirlányainkról, mint amilyet a németországi tapasztalat diktál.

A »Magyarország« írja:

Női kiszolgálás. Minden nagyobb külföldi városban a nők teljesítik a kiszolgálást a kávéházakban és vendéglőkben. A vendéglők és kávéházakra alkotott szabályrendelet tárgyalásakor a jogügyi bizottságban Wodianer Arthur felszólalt, hogy nálunk is nőket alkalmazzanak, vagyis engedje meg a hatóság azoknak az alkalmazását. A bizottság közkerkeslési szempontból nem fogadta el az indítványt. Wodianer erre különvéleményt jelentett be, mert szerinte épen az alkalmazás által juttatják a nőket tisztességes keresethez, a minék híján inkább lépnek az erkölestelen életre. — A vendéglőkre és kávéházakra alkotott szabályrendelet tárgyalásakor kimondja az iparügyi bizottság, hogy kávéházakban és vendéglőkben reggeli 5 órától déli 12 óráig tilos mindenféle kártyajáték. A bizottságot a paragrafus kimondásakor az az elv vezette, hogy különbséget az ifjúság, mely ebben az időben tanulmányaival volna elfoglalva, ne hanyagolja azt el s ne töltse idejét könnyelmű és káros szórakozással.

A »Magyar Hirlap« humoros módon ezeket írja:

A kávéházi Lex Heintze. A fővárosi iparügyi bizottság mostanában foglalkozik a budapesti erkölcsökkel s ez alkalommal kezébe került a kávéház, ez a pár évtized alatt vásott felezővő fejlődött intézmény, amelyet most székes-fővárosi olóval és szappannal akarnak fehérre mosni.

Arról talán nem szükséges bőven elmélkedni, hogy a kávéház nálunk valóságos társadalmi lexikon, amelyben az ember, speciálisan az egyetemi polgár megtalálja mindazt, amire hirtelenében szüksége van; az élelmet, italát, társaságot, szórakozást, alvó helyét, szerelmét, sőt a hiteleit is, mert a fizető pincézerekre hatott leginkább e hazában Széchenyi Istvánnak »A hitelről« írott nagy munkája. Ebben az általános kívánalmaknak megfelelő működésében a kávéház természetesen nem mindig hallgatott arra a szabályra, hogy minden ország támasza, talpköve stb. A kávéház támasza: a jó kiszolgálás, a jó lumpok és a szép kasziros frajlak, amelyek ugyan megdőlnek olykor, de azért Róma ritkán kerül rabigába.

Az említett bizottság két irányban akarja a kávéházakat jobb erkölcsre szoktatni.

Az első intézkedés arról szól, hogy ezentúl reggel ötől déli tizenkettőig ne lehessen kártyázni. Ez a szabály első sorban az egyetemi polgárokat áll, akiket ilyen mód akarnak az egyetemre küldeni. Ez bölcs és helyeslendő újítás. Amint a genfi konvencziók a háborukat szabályozzák, úgy szükséges, hogy a kártya-esatáknak is legyen fegyverszünete, csak aztán a t. egyetemi polgár urak ne oldják meg úgy a kérdést, hogy az egyetemre vigyék a kártyát s ott blattozzanak az utolsó padokban.

A másik intézkedés már valamivel fogyatékosabb. Ez a rendelet a női kiszolgálás ellen tör és azt kívánja, hogy a kávéházi kassza trónusáról száműzessenek Terka, Linka, Milli és Panni kisasszonyok, akik csak rossz erkölcsre tanítják a mai fiatalágot. De nemesak a kassza tündérei ellen harcol az iparügyi bizottság. Minduma nőket, akik vendéglőben vagy kávéházban szolgálnak, ki akarja kizűzőlni a világból. Hogy vajjon mi lesz ezekből a lányokból, arra a bizottság hirtelenében nem igen gondolt. Bizonyos, hogy sem csillagkeresztes hölgyek, sem bánányák nem válnak belőlük.

Ha valamely városatyja belebozsájtkozónék ennek a kérdésnek tanulmányozásába, mindenesetre első sorban azt kellene eldöntenie, vajjon ki az alkalmasabb kiszolgáló: a nő vagy a férfi? Ki a Hébe, a rendes, takaros leányzó vagy a borotvátalan, piszkos Samu vagy Tódor vagy épen Izidor, akik minden egyes tányér felhordásánál napnál világosabban igazolják Pertik tanárnak a transpirációról írott tanulmányát. Annyi bizonyos, a pincézer, mint Hébe nem épen a legkellemetesebb látvány s inkább a meg-

*) Föltéve, hogy a pincézerek hagyják magukat. Nekik is van ám kezük!
**) Dehogyan is kevés!
***) Nagyon helyesen!

Modern berendezésű 2½ év óta fennálló kávéház Buda egyik igen élénk forgalmu terén bérbeadó.

Czim a kiadóhivatalban.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsem a nagyérdemű helyi és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy

IV., Kossuth Lajos-utca 4. szám „Standard“ (ezelőtt Dreher) palotában

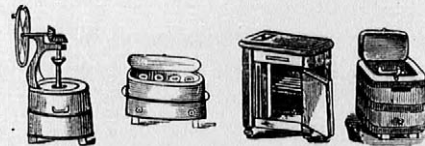
egy a mai kor igényeinek megfelelő főközületet nyitottam, hol minden elképzelhető uri-, női- és gyermek-czipőket a legnagyobb választékban raktaóron tartok, valamint mérték szerinti rendeléseket elfogadok, melyek pontosan és lehetőleg gyorsan saját műhelyeimben eszközöltetnek. **30 év óta** fennálló, az egész országban általánosan ismert cézém, mely kitűnő munka és jutányos árak által a legjobb hírnévnek örvend, elég biztositókat nyújt, hogy a nagyérdemű közönség ezen új üzletemben is, hol kizárólag a legjobb minőségű árúk jutányos szabott árakban kaphatók, a legbiztosabban lesz kiszolgálva.

Magamat a n. é. közönség további becses pártfogásába ajánlv, vagyok kitűnő tisztelettel

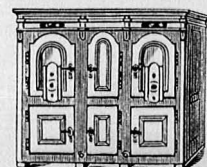
Gerő Adolf,

ezipészemster,

Ó cs. és kir. Fensége József Főhercege udvari szállítója, az arany érdemkereszttel tulajdonosa, Budapest, V., Fürdő-utca 2. és Kossuth Lajos-utca 4. szám.

GINDERT ISTVÁN

Jégszekrény, hűtő- és fagyasztó-készülékek, puha butor, konyha és háztartási eszközök gyára

Budapest, VI., Klapka-u. 5

Raktár:

VI., Teréz-körút 8.

DOMINO

sec
PEZSGÓ

DÁRSI VILÁGKIÁLLÍTÁS
1900
ARANY ÉREM

IRÓDA:
BUDAPEST
ÜLLŐ ÚT 60.

BELATINI BRAUN A.

GYÁR: VELENCE FEHER M.

szakos, semmint a jobbnak megválasztása az, hogy nálunk mindezt is a Samuk, Tódorok és Izidorok maradtak fölényben. Igaz, hogy az a női kiszolgálás, melyben eddig egyes kávéházakban részesülünk, nem volt épen ideális, de ebből még nem következik, hogy az egész intézmény eltöröltessék. Sok szegény leány él meg abból a garasból, amit ilyenformán nagy nehezen keres. Való, hogy némelyek a 15 frtos fizetésükkel oly kitűnően tudnak takarékoskodni, hogy még fiakerre is marad nekik, az egyből aztán az általánosra még az iparügyekben sem lehet következtetni. Nem valami hálás pálya a pinczérleányé, nem is a legszebb, megés-püspöknek lenni még mindig jobb, de olyan hivatástól tiltani el a nőket, amely épen a hivatásuk, nem konstánnyos és a joghallgató urakban nyilván nagy melettézőt fog előidézni.

Végül a »Magyar Nemzet« így ír:

A pinczérnök ellen. A vendéglőkről alkotott új szabályrendelet-tervezet nem tűri meg sem koresmokban, sem kávéházakban a pinczérnöket. Az iparügyi bizottságban a szabályrendelet tárgyalása alkalmával előtört nagy vita indult meg. Wodianer Arthur ez intézkedésnek törlesztését javasolta. A nők munkakörét szűkebbre szorítani nem szabad, mert ezzel kényszerítjük a szegény leányokat a bukásra. Hivatkozott a külföld példájára, hol a pinczérnök tisztességes élet élnek. Tilos utra nem léphetnek büntetlenül, mert maguk a pinczérnök vigyáznak egymásra s a ki félrelép, azt maguk bojkottálják. A bizottság azonban nem hallgatta meg Wodianer érveléseit s a pinczérnök ellen foglalt állást. Wodianer különvéleményt jelentett be. — A vendéglői szabályrendelet kimondja, hogy pálinkamérésben szódavíz, gazdát, teát és süteményt árusítani nem szabad. A vendéglősök ipartestülete ennek törlesztését javasolta humanitárius és közegészségügyi szempontból, mert ezzel az alkoholizmus továbbterjedésének megakadályozására nyújtanak módot. Az iparügyi bizottság azonban, Wodianer bejelentett különvéleménye dacára, ez élvezeti cikkeknek árusítását a pálinka-üzletekben tiltotta. Reméljük, hogy a tanács és a közgyűlés más véleményen lesz.

A közelgő Karácsony alkalmából összes barátainknak, olvasóinknak és jóakaróinknak, a kávé- és vendéglősipar valamennyi munkásának boldog és zavartalan ünnepet kívánunk.

A szerkesztőség.

Az új »Opera«-kávéház. Az Andrassy-ut egyik régi jöhrnevé kávéháza, az »Opera«-kávéház tulajdonost cserélt. Weingrubert M. D. ur, Weingrubert Ignác ur fivére vette meg és újon alakította mostanában nyitotta meg. Az alakítás fenyves. mindamellét díszkrét eleganciával berendezett pompás helyiséggé varázsolta az »Opera«-kávéházat, mely körülmény bizonyára nagy mértékben fogja a kitűnő kávéház látogatóinak számát emelni. Új billard-asztalait Seiffert Henrik és fiai cs. és kir. tekeasztal-gyárosok kitűnő munkáját és művészetét dícsérik. Ez asztalok különös nevezetessége, hogy magyar kőrifából készültek, melyek ezáltal először szolgált tekeasztal anyagául. A gyönyörű kivitelű pénztári állványt, nemkülönben a praktikus és új rendszerű jegyzékrényt modern kivitelben szintén a Seiffert-cég szállította, ezzel is bebizonyítván, hogy kávéházak berendezésében székes-fővárosunkban legelső rangú vezető szerepet játszik. A játszóasztalok szintén új rendszerűek, szépek és praktikusak, a Seiffert-cég szállította ezeket is. Az ezüstárukat Hacker Mór cs. és kir. udvari ezüst- és kinaezüst-gyáros szállította gyönyörű kivitelben. Az új »Opera«-kávéházak nagy és szép jövőt jósolunk, amire Weingrubert M. D. ur szeretetreméltó

egyénisége, óriási ismeretése és közkedveltsége jogosítanak föl. Sok szerencsét az új vállalatához!

Hacker Mór, cs. és kir. udvari ezüst- és kinaezüst-gyáros kitűnő hírnevű üzletét váci-utca 36 sz. alá, az eskü-tó sarkára, a Klotild-palotába helyezte át, hol a pompás új helyiségben legújabb szeccszözi stílus gyártmányaiából, melyeknek hírneve a külföldön is nagy, állandó kiállítás rendez. Az új remek berendezésű üzlet-helyiség látványosságzamba megy és azt hisszük, hogy a karácsonyi szezonban nagyon élénken fogja a vásárló közönség látogatni.

Új kávéház Strausz Sándor, a Vigszínház-kávéház volt főpinczére, ma, folyó hó 15-én nyitja meg a Szabadság-téren épült egyik új palota földszintjén remek berendezésű új kávéházat, melynek előreláthatólag nagy jövője lesz. Az új kávéházzal részletesebben jövő számunkban emlékezzünk meg.

A Budapesti Kávészegedek Köre, kávésegédek szegény és árva-gyermekeket felruházó tizedik karácsonyfa-ünnepélyt rendező bizottsága f. évi december hó 19-én este 7 $\frac{1}{2}$ órakor az Andrassy-ut Klivényi-féle vendéglő külön termében tartja X. karácsonyfa-ünnepélyét. Némái Antal ur vednöksége mellett. Az ünnepélynek, mint minden évben, ugy az idén is előreláthatólag nagy sikere lesz. Az iránta mutatkozó érdeklődés nagyon élénk. Az ünnepélyről jövő számunkban hozunk részletes hírt.

A munkások sorsa a téli idő közeledtével mindinkább szomorúbb lesz. Világosan tanusodik e mellett a budapesti munkaközvetítő-intézet legutóbbi kimutatása, mely 6620 munkanélküli egyénet mutat ki és csak 368 oly helyet, hogy munkát keresnek. Miután az intézetnél jelentkező munkások nagy része — régóta kereset nélkül levén — nyomorral küzd és a napi élelemre valót sem tudja beszerezni; az intézet a VIII. ker. általános jótékonyági egyetlehez azon kéressel fordult, hogy a foglalkoztatási iroda munkaidőt a délutáni órákra helyezze át a végéből, hogy azon munkásoknak, kiknek az intézetnél a nap délelőtti munkát kapni nem sikerült, módjukban legyen, délutáni munkával a másnapi kenyeret megkeresni. Ezen kérelemnek az egytel készségesen helyt adott és jövő héttől fogva a foglalkoztatási iroda délutáni munkára nyitva fogja tartani. Ezen jelentékeny áldozattal járó intézkedésével megette az egytel azt, mi a fenforög szomorú kereseti viszonyok között ezébrányos volt és nemes törekvésének egy újabb jelét adta. A munkaközvetítő-intézet végrehajtó-bizottsága a munka nélkül maradó munkások nyomorának mikénti megküzdésével szintén foglalkozni fog és előre látható, hogy az intézet választmányja nemesak a munkások szak-testületeinek előkei által ismételve hangoztatott kérdésekkel: a streik § kivált megszüntetésével, a munkások helyesebb képviseletésével és a munkaadók és munkások közt az intézet vezetésében fog foglalkozni, hanem a munkás-nyomor enyhítése vitátságának tárgyát fogja képezni.

A széndrágaság. A német birodalmi gyűlésen a szénkérdésre vonatkozó interpellációra Bredel kereskedelmi miniszter kifejtette, hogy a kormánynak nincs befolyása a széndrágasokra és a közvetítő és kiskereskedelem átalakítására. A szénhiány okai az angol, szász és cseh szén elmaradásában, továbbá az ipar fokozódó szükségletében keresendő. A belföldi széntermelés a múlt évben 10 millió tonnával emelkedett. A közvetítő kereskedelem az árakat az uszoriáig fokozta. A hírlapok panaszai és a gyűlések azt idézték elő, hogy mindenki noszabb időre való gondoskodás úján biztosítani akarta magát a szénhiány ellen, a mi folyton emelte a fogyasztást. Pontos megállapítások szerint a bányá- és nagykereskedő-árak nem léptek túl a kellő mértéket. A bajok orvoslására különböző javaslatokat tettek, ezek közt arra vonatkozókat, vajjon a közvetítő kereskedelem vagy a kiskereske-

delem korlátozandó-e, továbbá vajjon a közvetítő kereskedelem ellenőrzés alá helyezendő-e. A kiviteli tilalmat a miniszter saját tapasztalatai alapján nem ajánlhatja. A közvetítő kereskedelem a termelésre nézve nélkülözhetetlen. A szénnek a fogyasztók részére való közvetlen szállítása a lehetőség kívánatos. Ez szövetkezetek útján történhetik, melyek hasonlóan volnának szervezve, mint az eladók szervezetei, t. i. szindikátusok módjára, melyeknek állami felügyelete ellen a miniszternek nincs kifogása. Óvatosságra van szükség. A szénnek szövetkezeteknél való elhelyezése nehézségekkel jár. Mindamellét a miniszter a nagykereskedőktől bizonyos mennyiséget törölt és azt a szövetkezetnek tartotta föl. Csak fokozatosan járhat el, mert az állam tulajdonát nem szabad elpazarolnia. Előnyöknek tartandó, ha közös hatóság létesítenék mindazon panaszok elintézésére, melyek a kereskedők által való uszoraszerű megkötésére vonatkoznak. Thielen miniszter nem tartja helyesnek, hogy különböző intézkedéseket tegyenek, kivételes tarifákat létesítsenek és a tarifákat felemeljék vagy eltöröljék.

A világ pénze. Egy nemrég Párisban tartott kongresszuson nyilvánosságra került adatok szerint az egész világon forgalomban levő bankjegyek és nemes fémek összege 25 milliárd frank. 1899 végén ugyanis az összes jegy kibocsátó bankok bankjegyforgalma 14,992 millió, az aranyinkasszó 2585 millió és az ezüstinkasszó 2285 millió, összesen 25,436 millió frank volt Amerika felfedezése óta napjainkig, tehát négy század óta mintegy 50 milliárd értékű aranyat és mintegy 60 milliárd értékű ezüstöt bányásztak ki.

Berlini humor. Egyik berlini kávéházban ez a plakát van kifüggesztve: »Ama tisztelt vendégekkel, kik itt tanulnak olvasni, kérjük, hogy e czélra régebbi lappeldányokat használjanak.«

„MARGIT” GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye).

A budapesti m. kir. egyetem vegyelemzése szerint kevés szabad szénásványt, ellenben sok szénásvány natriumot és litiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságait azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Kitűnő hatása a légutak s tüdő hurutos állapotainál, különösen szívós váladék esetén; tüdővérzésenké, ha vérzésre való hajlandóság van is jelen, a „Margit-víz” megbecsülhetetlen szolgálatokat tesz kevés szabad szénásványát fogva. Kiváló hatást látni föle a gyomor és belek hurutos állapotainál, főleg azon esetekben, hol a fölös mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek. A luugsavasság sok lerakódását akadályozván, becses szolgálatot tesz továbbá a hólyag hurutos bántalmáinál, a kő- és homokképződés esetében, mért is a budapesti és bécsi egyetem orvosainak, mint az orvosvilág egyéb előkelőségei a legszebben használják, előnyt adnak a „Margit”-forrásnak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölé.

Mint ivóvíz kiváló óvoszernek bizonyult járványos betegségek idején, főleg typhus ellen. Mint borvíz általános kedveltségnek örvendő.

Főraktár:

ÉDESKUTY L. ásványvíznagykereskedés
cs. és kir. udvari szállító BUDAPESTEN.
Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Szimon István

fűszer-, csemege-, tea-, rum- és cognac-kereskedés

Fő-üzlet: Budapest, Váci-körút 12.

Fiók-üzletek: Váci-körút 60. * * * Teréz-körút 35. * * * József-körút 14.

Ajánl mindennemű fűszerárut, kül- és belföldi csemegeket mint halak, sajtok, husneműek, angol és belföldi tea-sütemények. Martell, Courvosier, és Curlier freres és Augier freres-féle **francia cognac**, gróf Keglevich István-féle és saját lőtésű **magyar cognac**, Pommery, Moët-Chandon, Heidsieck, Roeder, Veuve-Cliquot, Mumm, George Goulet és Piper-Heidsieck-féle **francia pezsgőbor**. Egyedüli főraktára a hírneves pozsonyi Huber J. E.-féle **Gentry-Club** pezsgőnek (az Országos Casino pezsgője). Legfinomabb nyugatindiai kávéfajok kilója kor. 2.40-től feljebb. Mindennemű angol **mártások**, Louis freres-féle francia, Batty-féle angol és belföldi mustár. Francia és bozeni **főzelék-conservék**. — Befőtt-gyümölcs és izek. — Prágai és pilseni sódár és császárhus. — Debreczeni kolbász és szalonna. — Francia és Warhanek-féle szardíniák, ajókaszelet és gyűrű. — Kelettengeri hering. — Orsovai nagyszemű sotalan és Elbe caviár, osztriga, az idény alatt friss tengeri hal és rák. — Mindennemű sajtok. Francia és hollandi likörök, Bordeauxi és spanyol borok.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal, ingyen csomagolás mellett lesznek eszközözve. — Kimerítő árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Telefon-összeköttetés mind a négy üzlettel.

Csász. és kir.

udvari szállító

DITMAR R. Budapest,

IV., Kossuth Lajos-utcza 3

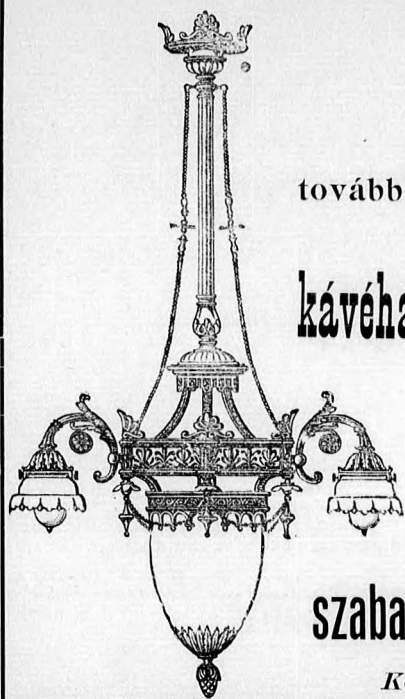
ajánlja dusan felszerelt gyári raktárát mindenmemű

villamos,

továbbá kombinált villamos- és légszesz-lámpáiból,

nevezetesen: szalon- és ebédlő-csillárait

kávéház-, vendéglő- és magánlakások berendezéséhez.

Terem- és templomi csillárok

kivánatra rajz szerint is készíttetnek.

Különös figyelmébe ajánlom még szolid és olcsó kivitelű

szabadalmazott öntöttvas villamos világító tárgyaimat.

Költségvetéssel és rajzokkal kívánatra szívesen szolgálok.

ÜVEGGYÁRI TELEPEK

azelőtt

SCHREIBER J. és UNOKAÖCSCSEI

BUDAPEST, IV.

régi posta-utcza 10 (félemelet).

Nagy raktár

üvegárukban

vendéglők

és kávéházak részére.

1756 B szám.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Elismert legjobb eredeti francia cognac !

Elismert legjobb eredeti francia cognac !

Médailles d'Or aux Expositions de Québec, de REIMS, de PARIS (Exposition Pantagruelique de Versailles).

COMPAGNIE CENTRALE DE LA CHARENTE

ALEXANDRE MATIGNON & Co.

Membre du Jury à l'Exposition
d'Hygiène Paris 1888. Hors Concours

COGNAC

Membre du Jury
à l'exposition de Reims 1889.

Croix de Mérite et Palmes d'honneur à l'Exposition de REIMS

Elismert legjobb eredeti francia Cognac !

Kapható minden elsőrendű csemege-, tea-, rum-, fűszerkereskedésben valamint kávéházban, szállodában, cukrászdában, gyógyszerár és drogueriarban.

Képvisele a magyar Szent Korona országain, Farkas L. Lajos kereskedelmi ügynöksége által.

Telefon 894.

Budapesten, VI. ker., Uj-utca 40. szám.

Telefon 894.

Francia pezsgőbor-gyárosok Louis François & Comp.

csász. és kir. udvari és Fülöp szász-coburg-gothai herczeg Ő Fensége udvari szállítói.

Diplome d'Honneur

Lissabon.

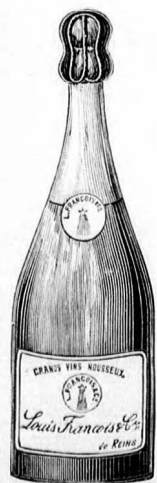
Promontor.

Arany érem

Páris, Lizsa, Temesvár, Anversa.

Van szerencsénk becses tudomása hozni, hogy mi az
egyedüli francia pezsgőbor-gyárosok

vagyunk Magyarországon és cégünk mint ilyen a budapesti
kereskedelmi- és váltótörvényoséknél 17,151. sz. a. bejegyezve van.

Főraktár : *Borhegyi Ferencz* ezeltől *Lápossy*
Budapest, Maas-palota.

Vezérképviseletőség : *Ruda és Blochmann, Budapest.*